ISSN 0378-7087

Publicatieblad

L 187

45e jaargang

van de Europese Gemeenschappen

16 juli 2002

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 1281/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

★ **Verordening (EG) nr. 1282/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 houdende wijziging van de bijlagen bij Richtlijn 92/65/EEG van de Raad tot vaststelling van de veterinairrechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairrechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt** (1) 3

★ **Verordening (EG) nr. 1283/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2002/2003, van de voor gedroogde pruimen (basisproduct) aan de telers te betalen minimumprijs en van het bedrag van de productiesteun voor pruimedanten** 13

★ **Verordening (EG) nr. 1284/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 tot vaststelling van de handelsnorm voor ongedopte hazelnoten** 14

★ **Verordening (EG) nr. 1285/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2301/97 betreffende de opneming van bepaalde benamingen in het „specificiteitscertificeringsregister" zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2082/92 van de Raad inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen (Kalakukko)** 21

★ **Verordening (EG) nr. 1286/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2125/95 wat betreft de lijst van de Chinese autoriteiten die bevoegd zijn voor de afgifte van certificaten van oorsprong voor paddestoelenconserven** 23

★ **Verordening (EG) nr. 1287/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 wijziging van bijlage 3 bij Verordening (EG) nr. 560/2002 tot instelling van voorlopige vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten** 25

Verordening (EG) nr. 1288/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen 26

Verordening (EG) nr. 1289/2002 van de Commissie van 15 juli 2002 tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen 29

(1) Voor de EER relevante tekst

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

★ **Richtlijn 2002/63/EG van de Commissie van 11 juli 2002 houdende vaststelling van communautaire bemonsteringsmethoden voor de officiële controle op residuen van bestrijdingsmiddelen in en op producten van plantaardige en van dierlijke oorsprong en tot intrekking van Richtlijn 79/700/EEG** ([1]) 30

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

2002/585/EG:

★ **Beschikking van de Raad van 12 juli 2002 betreffende de aanpassing van deel III en deel VIII van de gemeenschappelijke instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten** 44

2002/586/EG:

★ **Beschikking van de Raad van 12 juli 2002 betreffende de aanpassing van deel VI van de gemeenschappelijke visuminstructies** 48

2002/587/EG:

★ **Beschikking van de Raad van 12 juli 2002 betreffende de herziening van het gemeenschappelijk handboek** 50

Commissie

2002/588/EG:

★ **Beschikking van de Commissie van 11 juli 2002 tot wijziging van Beschikking 1999/466/EG houdende erkenning van de rundveebeslagen in bepaalde lidstaten of regio's van lidstaten als officieel brucellosevrij** ([1]) *(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 2576)* 52

NL

([1]) Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1281/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 juli 2002

tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ([2]), en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

(2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

([1]) PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.
([2]) PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 juli 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen [1]	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	83,4
	999	83,4
0709 90 70	052	69,6
	999	69,6
0805 50 10	388	58,6
	524	73,9
	528	52,4
	999	61,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	064	143,9
	388	93,0
	400	114,5
	404	90,8
	508	78,0
	512	89,8
	524	54,7
	528	69,2
	720	138,9
	804	100,5
	999	97,3
0808 20 50	388	107,2
	512	83,2
	528	59,2
	800	65,2
	804	114,9
	999	85,9
0809 10 00	052	181,0
	064	124,4
	999	152,7
0809 20 95	052	330,7
	061	255,2
	400	258,0
	999	281,3
0809 40 05	064	150,2
	624	217,9
	999	184,1

[1] Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999" staat voor „andere oorsprong".

VERORDENING (EG) Nr. 1282/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 juli 2002

houdende wijziging van de bijlagen bij Richtlijn 92/65/EEG van de Raad tot vaststelling van de veterinairrechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairrechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairrechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairrechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG geldt ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/298/EG van de Commissie ([2]), en met name op artikel 22,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op grond van de in de lidstaten opgedane ervaring bij de toepassing van Richtlijn 92/65/EEG met betrekking tot de handel in dieren zoals bedoeld in de artikelen 5, 13 en 23 van die richtlijn, moeten de voorwaarden voor de erkenning van instellingen, instituten en centra worden verduidelijkt en moeten daarin quarantainevoorschriften worden opgenomen.

(2) Derhalve moeten enkele technische aanpassingen worden vastgesteld inzake de voorwaarden voor de erkenning van instellingen, instituten en centra, moet een specifiek certificaat worden vastgesteld voor de handel in de betrokken dieren en moet de lijst van ziekten waarvoor een aangifteplicht geldt, worden verduidelijkt.

(3) De instellingen, instituten en centra die door de lidstaten op grond van de oude regeling zijn erkend, blijven erkend en passen zich zo snel mogelijk aan de nieuwe voorwaarden aan.

(4) De bijlagen A, C en E bij Richtlijn 92/65/EEG moeten dienovereenkomstig worden aangepast.

(5) Teneinde erop toe te zien dat er voldoende tijd is voor de tenuitvoerlegging van deze bepalingen in alle lidstaten, moet een termijn voor de uitvoering van deze verordening worden vastgesteld.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen A, C en E bij Richtlijn 92/65/EEG worden gewijzigd zoals aangegeven in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

([1]) PB L 268 van 14.9.1992, blz. 54.
([2]) PB L 102 van 12.4.2001, blz. 63.

BIJLAGE

1) Bijlage A bij Richtlijn 92/65/EEG wordt vervangen door:

„*BIJLAGE A*

ZIEKTEN WAARVOOR IN HET KADER VAN DEZE RICHTLIJN EEN AANGIFTEPLICHT GELDT

Ziekte	Betrokken orde/familie/soort
Newcastle disease, aviaire influenza	Vogels
Psittacose	Papegaaiachtigen
Amerikaans vuilbroed	Bijen
Brucellose (Brucella abortus)	Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae, Hippopotamidae en Tragulidae
Brucellose (Brucella melitensis)	Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae en Tragulidae
Brucellose (Brucella ovis)	Camelidae, Tragulidae, Cervidae, Giraffidae, Bovidae en Antilocapridae
Brucellose (Brucella suis)	Cervidae, Leporidae, Ovibos moschatus, Suidae en Tayassuidae
Rundertuberculose (Mycobacterium bovis)	Mammalia, met name Antilocapridae, Bovidae, Camelidae, Cervidae, Giraffidae en Tragulidae
Mond- en klauwzeer	Evenhoevigen en Aziatische olifanten
Klassieke varkenpest, Afrikaanse varkenspest	Suidae en Tayassuidae
Vesiculaire varkensziekte	Suidae en Tayassuidae
Runderpest	Evenhoevigen
Bluetongue	Antilocapridae, Bovidae, Cervidae, Giraffidae en Rhinocerotidae
Besmettelijke boviene pleuropneumonie	Runderen (met inbegrip van zeboes, buffels, bizons en yaks)
Vesiculeuze stomatitis	Evenhoevigen en paardachtigen
„Peste des petits ruminants”	Bovidae en Suidae
Nodulaire dermatose	Bovidae en Giraffidae
Schapen- en geitenpokken	Bovidae
Paardenpest	Paardachtigen
Riftdalkoorts	Bovidae, Camelus species en Rhinocerotidae
Besmettelijke varkensverlamming	Suidae
Infectieuze hematopoïetische necrose	Salmonidae
TSE	Bovidae, Cervidae, Felidae en Mustelidae
Miltvuur	Bovidae, Camelidae, Cervidae, Elephantidae, Equidae en Hippopotamidae
Rabiës	Roofdieren en vleermuizen”

2) Bijlage C bij Richtlijn 92/65/EEG wordt vervangen door:

„BIJLAGE C

VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN INSTELLINGEN, INSTITUTEN EN CENTRA

1. Om op grond van artikel 13, lid 2, van deze richtlijn officieel te worden erkend, moet een instelling, instituut of centrum als omschreven in artikel 2, lid 1, onder c):

   a) duidelijk afgebakend en van de omgeving gescheiden zijn of moeten de dieren opgesloten zitten of zo gehuisvest zijn dat er geen enkel risico is voor landbouwbedrijven waarvan de gezondheidsstatus in het gedrang zou kunnen komen;

   b) beschikken over de nodige voorzieningen om dieren te vangen, op te sluiten en te isoleren, alsmede over quarantainevoorzieningen en erkende procedures voor dieren uit niet-erkende plaatsen van herkomst;

   c) vrij zijn van de in bijlage A genoemde ziekten en van de in bijlage B genoemde ziekten indien in het betrokken land een programma van toepassing is overeenkomstig artikel 14. Teneinde een instelling, instituut of centrum ziektevrij te kunnen verklaren, dient de bevoegde autoriteit de met betrekking tot de diergezondheidsstatus geregistreerde gegevens over ten minste de voorbije drie jaar en de resultaten van de klinische onderzoeken en de laboratoriumtests die zijn verricht bij de dieren in de instelling, het instituut of het centrum, te evalueren. In afwijking hiervan kunnen evenwel nieuwe inrichtingen worden erkend wanneer de dieren die er verblijven, komen uit erkende inrichtingen;

   d) bijgewerkte gegevens registreren met betrekking tot:

      i) het aantal en de identiteit (leeftijd, geslacht, soort en individuele identificatie voorzover dat mogelijk is) van alle dieren in de inrichting, per soort;

      ii) het aantal en de identiteit van de dieren die in de inrichting worden binnengebracht of die de inrichting verlaten, samen met informatie over herkomst en bestemming, het vervoer van en naar de inrichting en de gezondheidsstatus van de dieren;

      iii) de resultaten van bloedtests of van andere diagnostische procedures;

      iv) ziektegevallen en, in voorkomend geval, de toegepaste behandeling;

      v) de resultaten van de postmortemkeuringen die zijn verricht bij dieren die in de inrichting zijn gestorven, met inbegrip van doodgeboren dieren;

      vi) tijdens de isolatie- of de quarantaineperiode gedane observaties;

   e) een overeenkomst hebben met een bevoegd laboratorium voor het verrichten van de postmortemkeuringen, dan wel beschikken over één of meer daarvoor geschikte gebouwen waar de postmortemkeuringen kunnen worden uitgevoerd door een bevoegd persoon onder de verantwoordelijkheid van de erkende dierenarts;

   f) de nodige afspraken hebben gemaakt of ter plaatse over de nodige voorzieningen beschikken voor het wegwerken van de karkassen van dieren die zijn gestorven als gevolg van een ziekte of die zijn geëuthanaseerd;

   g) ervoor zorgen dat, op grond van een contract of een ander rechtsgeldig instrument, een beroep kan worden gedaan op de diensten van een dierenarts die is erkend door en wordt gecontroleerd door de bevoegde autoriteit en die:

      i) mutatis mutandis voldoet aan de eisen die zijn vastgesteld in artikel 14, lid 3, onder b), van Richtlijn 64/432/EEG,

      ii) erop toeziet dat, met inachtneming van de diergezondheidssituatie in het betrokken land, adequate maatregelen inzake toezicht en controle op ziekten worden goedgekeurd door de bevoegde autoriteit en worden toegepast in de instelling, het instituut of het centrum. Deze maatregelen omvatten:

         — een jaarprogramma inzake ziektebewaking, in het kader waarvan de dieren onder meer op adequate wijze worden gecontroleerd op zoönosen,

         — klinisch onderzoek, laboratoriumtests en postmortemkeuringen bij dieren waarvan vermoed wordt dat ze met een overdraagbare ziekte zijn besmet,

         — indien nodig, vaccinatie van gevoelige dieren tegen besmettelijke ziekten, overeenkomstig de communautaire regelgeving;

      iii) erop toeziet dat elk verdacht overlijden of de aanwezigheid van enig ander symptoom waaruit zou kunnen blijken dat dieren met één of meer van de in de bijlagen A en B genoemde ziekten zijn besmet, onverwijld bij de bevoegde autoriteit wordt gemeld indien ten aanzien van die ziekte een aangifteplicht geldt in de betrokken lidstaat;

      iv) erop toeziet dat alle binnengebrachte dieren indien nodig worden geïsoleerd overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn en de eventueel door de bevoegde autoriteit gegeven instructies;

      v) verantwoordelijk is voor de dagelijkse naleving van de veterinairrechtelijke voorschriften van deze richtlijn en van alle communautaire regelgeving inzake het welzijn van dieren tijdens vervoer en het wegwerken van dierlijke afvallen;

   h) wanneer er proefdieren worden gehouden, voldoen aan het bepaalde in artikel 5 van Richtlijn 86/609/EEG.

2. De erkenning blijft behouden als aan de volgende eisen wordt voldaan:

   a) de inrichting staat onder de controle van een officiële dierenarts van de bevoegde autoriteit, die:

      i) de instelling, het instituut of het centrum ten minste eens per jaar bezoekt;

      ii) een audit instelt naar de werkzaamheden van de erkende dierenarts en naar de toepassing van het jaarprogramma inzake ziektebewaking;

      iii) erop toeziet dat aan de bepalingen van deze richtlijn wordt voldaan;

   b) de binnengebrachte dieren zijn afkomstig uit andere erkende instellingen, instituten of centra, overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn;

   c) de officiële dierenarts ziet erop toe dat:

      — aan het bepaalde in deze richtlijn is voldaan,

      — uit de resultaten van het klinisch onderzoek, de postmortemkeuring en de laboratoriumtests die bij de dieren zijn verricht, geen besmetting met één van de in de bijlagen A en B genoemde ziekten is gebleken;

   d) de instelling, het instituut of het centrum bewaart de in punt 1, onder d), genoemde gegevens, na goedkeuring, gedurende ten minste tien jaar.

3. In afwijking van het bepaalde in artikel 5, lid 1, van deze richtlijn en punt 2, onder a), van deze bijlage, mogen dieren, met inbegrip van apen (simiae en prosimiae), die niet afkomstig zijn uit een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum, toch worden binnengebracht in een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum, op voorwaarde dat de dieren onder officiële controle en volgens de instructies van de bevoegde autoriteit in quarantaine worden geplaatst voordat zij aan het bestaande dierenbestand worden toegevoegd.

   Met betrekking tot apen (simiae en prosimiae) moeten de in de Internationale Diergezondheidscode van het OIE (hoofdstuk 2.10.1 en aanhangsel 3.5.1) vastgestelde quarantainevoorschriften in acht worden genomen.

   Voor andere dieren die in quarantaine worden geplaatst overeenkomstig het bepaalde in dit punt, bedraagt de quarantaineperiode ten minste 30 dagen voor de in bijlage A genoemde ziekten.

4. Dieren die in een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum worden gehouden, mogen die inrichting slechts verlaten indien zij bestemd zijn voor een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum in die lidstaat of in een andere lidstaat; indien zij niet bestemd zijn voor een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum, mogen zij die inrichting slechts verlaten met inachtneming van de voorschriften van de bevoegde autoriteit, teneinde elk risico voor mogelijke verspreiding van een ziekte te vermijden.

5. Wanneer in een lidstaat aanvullende garanties gelden op grond van de communautaire regelgeving, mag die lidstaat de overeenkomstige aanvullende eisen en certificeringsvoorschriften vaststellen voor dieren van gevoelige soorten die bestemd zijn om in een erkende instelling, een erkend instituut of een erkend centrum te worden binnengebracht.

6. Voor het geheel of gedeeltelijk schorsen, het intrekken of het opnieuw verlenen van de erkenning gelden de volgende procedures:

   a) wanneer de bevoegde autoriteit van oordeel is dat niet aan het bepaalde in punt 2 is voldaan of dat het gebruiksdoel is gewijzigd waardoor het niet langer onder toepassing valt van artikel 2 van deze richtlijn, wordt de erkenning geschorst of ingetrokken;

   b) wanneer aangifte wordt gedaan van een vermoedelijke besmetting met een van de in de bijlagen A en B genoemde ziekten, schorst de bevoegde autoriteit de erkenning van de instelling, het instituut of het centrum totdat het vermoeden officieel is weerlegd. Naar gelang van de betrokken ziekte en het risico voor verspreiding ervan, kan de schorsing betrekking hebben op de inrichting als geheel, dan wel op bepaalde categorieën dieren die gevoelig zijn voor de betrokken ziekte. De bevoegde autoriteit ziet erop toe dat de nodige maatregelen worden getroffen om het vermoeden te bevestigen of te weerleggen en om verspreiding van de ziekte tegen te gaan, overeenkomstig de communautaire regelgeving inzake maatregelen die moeten worden genomen tegen de betrokken ziekte en inzake het handelsverkeer van dieren;

   c) wanneer het vermoeden wordt bevestigd, kan de instelling, het instituut of het centrum pas opnieuw worden erkend zodra, nadat de ziekte en de besmettingsbron zijn uitgeroeid en de nodige reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden zijn verricht, weer wordt voldaan aan de voorwaarden die zijn vastgelegd in punt 1 van deze bijlage, met uitzondering van het bepaalde onder c);

   d) de bevoegde autoriteit stelt de Commissie in kennis van de schorsing, de intrekking of het opnieuw verlenen van de erkenning van een instelling, een instituut of een centrum.".

3) Bijlage E bij Richtlijn 92/65/EEG wordt vervangen door:

„BIJLAGE E

Deel 1

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT VOOR DE HANDEL IN DIEREN VAN BEDRIJVEN OVEREENKOMSTIG RICHTLIJN 92/65/EEG (1)		
1. Lidstaat van herkomst en bevoegde autoriteit.	2.1. Gezondheidscertificaat nr. 2.2. CITES-certificaat nr. (indien van toepassing)	☐ ORIGINEEL (2) ☐ KOPIE (3)
A. HERKOMST VAN DE DIEREN		
3. Naam en adres van het bedrijf van herkomst	4. Naam en adres van de afzender	
5. Plaats van lading	6. Vervoermiddel	
B. BESTEMMING VAN DE DIEREN		
7. Lidstaat van bestemming	8. Naam en adres van het bedrijf van bestemming	
9. Naam en adres van de geadresserde		

C. IDENTITEIT VAN DE DIEREN

	10. Soort	11. Geslacht	12. Leeftijd	13. Individuele identificatie/ identificatie van de partij (4)
10.1.				
10.2.				
10.3.				
10.4.				
10.5. (5)				

D. GEZONDHEIDSVERKLARING		
14. Ondergetekende, officiële dierenarts/dierenarts ([6]) die verantwoordelijk is voor de inrichting van herkomst en die erkend is door de bevoegde autoriteit ([6]) verklaart hetgeen volgt: 14.1. Op het ogenblik van de inspectie waren de hierboven beschreven dieren geschikt om voor de geplande reis te worden vervoerd overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 91/628/EEG. 14.2. Aan de voorwaarden van artikel 4 van Richtlijn 92/65/EEG is voldaan. 14.3. (Verklaring) ([7]) .... 14.4. De aanvullende garanties ten aanzien van de in bijlage B ([8]) bij Richtlijn 92/65/EEG vermelde ziekten zijn de volgende ([9]): .... 14.5. (Indien nodig, hier vervolgen) .... *(Hier de vereiste gezondheidsinformatie vermelden overeenkomstig de in de lidstaten geldende bepalingen ter uitvoering van de richtlijn)*		
E. GELDIGHEIDSDUUR		
15. Dit certificaat is tien dagen geldig.		
16. Te ....., op	17. Naam en hoedanigheid van de officiële/erkende dierenarts	18. Handtekening van de officiële/erkende dierenarts en stempel ([10])

([1]) Document zoals bedoeld in de artikelen 6, 7, 9 en 10, dat in de laatste 24 uur vóór de verzending moet worden afgegeven.
([2]) Het origineel blijft bij de zending tot de eindbestemming.
([3]) Het origineel of de kopie moet door de geadresseerde gedurende ten minste drie jaar worden bewaard.
([4]) Indien mogelijk moet elk dier apart worden geïdentificeerd, maar voor kleine dieren kan worden volstaan met identificatie van de partij.
([5]) Extra regels toevoegen indien nodig.
([6]) Doorhalen wat niet van toepassing is.
([7]) Invullen overeenkomstig artikel 6, 7, 9 of 10.
([8]) Op verzoek van een lidstaat die krachtens de communautaire regelgeving aanvullende garanties kan eisen.
([9]) Doorhalen indien niet van toepassing.
([10]) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

Deel 2

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT VOOR DE HANDEL IN BIJENVOLKEN (BIJENKASTEN EN -KORVEN OF KONINGINNEN (MET DARREN EN WERKBIJEN)) OVEREENKOMSTIG RICHTLIJN 92/65/EEG (1)		
1. Lidstaat van herkomst en bevoegde autoriteit.	2.1. Gezondheidscertificaat nr. 2.2. CITES-certificaat nr. (indien van toepassing)	☐ ORIGINEEL (2) ☐ KOPIE (3)
A. HERKOMST VAN DE BIJENVOLKEN (BIJENKASTEN EN -KORVEN OF KONINGINNEN (MET DARREN EN WERKBIJEN))		
3. Naam en adres van het bedrijf van herkomst	4. Naam en adres van de afzender	
5. Plaats van lading	6. Vervoermiddel	
B. BESTEMMING VAN DE BIJENVOLKEN (BIJENKASTEN EN -KORVEN OF KONINGINNEN (MET DARREN EN WERKBIJEN))		
7. Lidstaat van bestemming	8. Naam en adres van het bedrijf van bestemming	
9. Naam en adres van de geadresseerde		
C. IDENTITEIT VAN DE BIJENVOLKEN (BIJENKASTEN EN -KORVEN OF KONINGINNEN (MET DARREN EN WERKBIJEN))		

	10. Aantal bijenvolken (bijenkasten en -korven of koninginnen (met darren en werkbijen)	11. Soort	12. Identificatie van de partij
10.1.			
10.2.			
10.3.			
10.4.			
10.5. (4)			

D.	GEZONDHEIDSVERKLARING	
13.	Ondergetekende verklaart hetgeen volgt:	
13.1.	De bijen komen uit een gebied waarvoor geen verbodsmaatregel geldt in verband met de aanwezigheid van Amerikaans vuilbroed. (Een eventuele verbodsmaatregel blijft van toepassing tot ten minste 30 dagen na de datum waarop het laatste geval is geconstateerd en na de datum waarop alle bijenkasten en -korven binnen een straal van drie km door de bevoegde autoriteit zijn gecontroleerd en alle besmette kasten en korven zijn verband, dan wel zijn behandeld en door de bevoegde autoriteit ziektevrij zijn bevonden.	
13.2.	De aanvullende garanties ten aanzien van de in bijlage B (5) bij Richtlijn 92/65/EEG vermelde ziekten zijn de volgende (6): …… …… ……	
E.	GELDIGHEIDSDUUR	
14.	Dit certificaat is tien dagen geldig.	
15. Te …… , op ……	16. Naam en hoedanigheid van ondertekenaar (erkend dierenarts/erkend ambtenaar)	17. Handtekening van de erkende dierenarts/erkende ambtenaar (7)

(1) Document zoals bedoeld in artikel 8.
(2) Het origineel blijft bij de zending tot de eindbestemming.
(3) Het origineel of de kopie moet gedurende ten minste drie jaar op het bedrijf worden bewaard.
(4) Extra regels toevoegen indien nodig.
(5) Op verzoek van een lidstaat die krachtens de communautaire regelgeving aanvullende garanties kan eisen.
(6) Doorhalen indien niet van toepassing.
(7) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.

Deel 3

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT VOOR DE HANDEL IN DIEREN, SPERMA, EMBRYO'S EN EICELLEN, AFKOMSTIG UIT INSTELLINGEN, INSTITUTEN OF CENTRA DIE OVEREENKOMSTIG BIJLAGE C BIJ RICHTLIJN 92/65/EEG ZIJN ERKEND (1)		
1. Lidstaat van herkomst en bevoegde autoriteit.	2.1. Gezondheidscertificaat nr. 2.2. CITES-certificaat nr. (indien van toepassing)	☐ ORIGINEEL (2) ☐ KOPIE (3)
A. HERKOMST VAN DE DIEREN		
3. Naam en adres van de erkende instelling, het erkende instituut of het erkende centrum van herkomst	4. Naam en adres van de afzender	
5. Plaats van lading	6. Vervoermiddel	
B. BESTEMMING VAN DE DIEREN		
7. Lidstaat van bestemming	8. Naam en adres van de erkende instelling, het erkende instituut of het erkende centrum van bestemming	
9. Naam en adres van de geadresseerde		
C. INDIVIDUELE IDENTITEIT VAN DE DIEREN, HET SPERMA, DE EMBRYO'S EN DE EICELLEN		

	10. Diersoort of type product van dierlijke oorprong	11. Geslacht (4)	12. Leeftijd (4)	13. Individuele identificatie/identificatie van de partij (5)
10.1.				
10.2.				
10.3.				
10.4.				
10.5. (6)				

D.	GEZONDHEIDSVERKLARING
14.	Ondergetekende, dierenarts die verantwoordelijk is voor de inrichting van herkomst en die erkend is door de bevoegde autoriteit, verklaart hetgeen volgt:
14.1.	De instelling, het instituut of het centrum van herkomst is overeenkomstig bijlage C bij Richtlijn 92/65/EEG erkend voor het handelsverkeer van de hierboven beschreven dieren, sperma, embryo's of eicellen.
14.2.	De in dit certificaat beschreven dieren/donordieren zijn vandaag onderzocht en zijn gezond bevonden en vrij van klinische symptomen van besmettelijke ziekten, met name de in bijlage A bij Richtlijn 92/65/EEG genoemde ziekten, ten aanzien van de dieren gelden geen beperkende maatregelen en zij hebben sedert hun geboorte, dan wel de laatste ... maanden of de laatste ... jaar in de instelling, het instituut of het centrum verbleven.
14.3.	Op het ogenblik van de inspectie waren de hierboven beschreven dieren geschikt om voor de geplande reis te worden vervoerd overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 91/628/EEG, de voorschriften van de IATA en/of de door de CITES vastgestelde richtsnoeren voor het vervoer, naar gelang van het geval.
14.4.	De aanvullende garanties ten aanzien van de in bijlage B bij Richtlijn 92/65/EEG vermelde ziekten (7) zijn de volgende (8): …… …… ……

E.	GELDIGHEIDSDUUR
15.	Dit certificaat is tien dagen geldig.

16. Te …… , op ……	17. Naam en hoedanigheid van de erkende dierenarts	18. Handtekening van de erkende dierenarts en stempel (9)

(1) Document zoals bedoeld in artikel 5 en artikel 13, lid 1.
(2) Het origineel blijft bij de zending tot de eindbestemming.
(3) De kopie moet gedurende ten minste drie jaar door de erkende instelling, het erkende instituut of het erkende centrum worden bewaard.
(4) Alleen in te vullen voor levende dieren.
(5) Indien mogelijk moet elk dier apart worden geïdentificeerd, maar voor kleine dieren kan worden volstaan met identificatie van de partij.
(6) Extra regels toevoegen indien nodig.
(7) Op verzoek van een lidstaat die krachtens de communautaire regelgeving aanvullende garanties kan eisen.
(8) Doorhalen indien niet van toepassing.
(9) De kleur van de handtekening en van het stempel moet verschillen van die van de gedrukte tekst.".

VERORDENING (EG) Nr. 1283/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 juli 2002

tot vaststelling, voor het verkoopseizoen 2002/2003, van de voor gedroogde pruimen (basisproduct) aan de telers te betalen minimumprijs en van het bedrag van de productiesteun voor pruimedanten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2002 van de Commissie ([2]), en met name op artikel 6 ter, lid 3, en artikel 6 quater, lid 7,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 449/2001 van de Commissie van 2 maart 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad wat de productiesteunregeling voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit ([3]) betreft, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1343/2001 ([4]), zijn de begin- en einddata van de verkoopseizoenen vastgesteld.

(2) De criteria voor de vaststelling van de minimumprijs en van de productiesteun zijn vastgesteld in artikel 6 ter en in artikel 6 quater van Verordening (EG) nr. 2201/96.

(3) De producten waarvoor de minimumprijs en de productiesteun worden vastgesteld, zijn vermeld in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 464/1999 van de Commissie van 3 maart 1999 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad inzake de steunregeling voor pruimedanten ([5]) en de kenmerken waaraan die producten moeten beantwoorden, zijn vastgesteld in artikel 2 van die verordening. De minimumprijs en de productiesteun voor het verkoopseizoen 2002/2003 moeten dienovereenkomstig worden vastgesteld.

(4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor op basis van groenten en fruit verwerkte producten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor het verkoopseizoen 2002/2003:

a) bedraagt de in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2201/96 bedoelde minimumprijs voor gedroogde pruimen (basisproduct) 1 935,23 EUR per ton nettogewicht af teler;

b) bedraagt de in artikel 4 van die verordening bedoelde productiesteun voor pruimedanten 671,73 EUR per ton nettogewicht.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

([1]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.
([2]) PB L 72 van 14.3.2002, blz. 9.
([3]) PB L 64 van 6.3.2001, blz. 16.
([4]) PB L 181 van 4.7.2001, blz. 16.
([5]) PB L 56 van 4.3.1999, blz. 8.

VERORDENING (EG) Nr. 1284/2002 VAN DE COMMISSIE
van 15 juli 2002
tot vaststelling van de handelsnorm voor ongedopte hazelnoten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector groenten en fruit ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 545/2002 ([2]), en met name op artikel 2, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Ongedopte hazelnoten behoren tot de in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 2200/96 vermelde producten waarvoor normen moeten worden vastgesteld. Ter wille van de transparantie op de wereldmarkt moet in dit verband rekening worden gehouden met de norm die voor ongedopte hazelnoten is aanbevolen door de „Working Party on Standardization of Perishable Produce and Quality Development" (Werkgroep voor normalisatie van bederfelijke voedingsmiddelen en voor kwaliteitsbevordering) van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (UN/ECE).

(2) De toepassing van deze norm moet ertoe leiden dat producten van onbevredigende kwaliteit niet op de markt komen, dat de productie aan de eisen van de consument wordt aangepast en dat handelsrelaties op basis van eerlijke concurrentie worden vergemakkelijkt, en moet zo de rentabiliteit van de productie helpen verbeteren. Daarom is de norm van toepassing in alle handelsstadia.

(3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verse groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De handelsnorm voor ongedopte hazelnoten van GN-code 0802 21 00 en GN-code ex 0813 50 is opgenomen in de bijlage.

Deze norm is onder de bij Verordening (EG) nr. 2200/96 vastgestelde voorwaarden van toepassing in alle handelsstadia.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2003.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

([1]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 1.
([2]) PB L 84 van 28.3.2002, blz. 1.

BIJLAGE

NORM VOOR ONGEDOPTE HAZELNOTEN

I. DEFINITIE VAN HET PRODUCT

Deze norm heeft betrekking op ongedopte hazelnoten van variëteiten (cultivars) van Corylus avellana L. en Corylus maxima Mill., en hybriden daarvan, waarvan het bloemomwindsel en het napje zijn verwijderd en die bestemd zijn voor levering aan de consument, met uitsluiting van hazelnoten voor industriële verwerking.

II. KWALITEITSVOORSCHRIFTEN

In deze norm wordt aangegeven aan welke kwaliteitseisen ongedopte hazelnoten na opmaak en verpakking moeten voldoen.

A. **Minimumeisen** [1]

i) Rekening houdend met de voor elke klasse geldende specifieke eisen en toegestane toleranties geldt voor ongedopte hazelnoten in alle kwaliteitsklassen dat ze als volgt moeten zijn:

a) wat betreft de dop:

— goedgevormd: de dop mag niet sterk misvormd zijn;

— intact: lichte afwijkingen van het uiterlijk worden niet als een gebrek beschouwd;

— gezond: vrij van gebreken waardoor de natuurlijke bewaareigenschappen van de vrucht kunnen worden aangetast;

— vrij van sporen van aantasting door parasieten;

— zuiver: nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen;

— droog: vrij van abnormaal uitwendig vocht;

— vrij van vastzittend integument (per dop mag aan niet meer dan 5 % van het totale oppervlak integument vastzitten);

b) wat betreft de pit:

— intact: lichte afwijkingen van het uiterlijk worden niet als een gebrek beschouwd;

— gezond: de producten mogen niet zijn aangetast door rot of een zodanig verminderde kwaliteit hebben dat ze niet meer geschikt zijn voor consumptie;

— voldoende ontwikkeld: de pit mag niet verschrompeld of verhard zijn;

— zuiver: nagenoeg vrij van zichtbare vreemde stoffen;

— vrij van levende of dode insecten in welk ontwikkelingsstadium ook;

— vrij van sporen van aantasting door parasieten;

— vrij van met het blote oog waarneembare schimmeldraden;

— vrij van ranzigheid;

— vrij van abnormaal uitwendig vocht;

— vrij van vreemde geur en/of smaak;

— vrij van vlekken (inclusief zwartverkleuring) en van zodanige aantastingen dat de pit niet meer geschikt is voor consumptie [2].

Ongedopte hazelnoten moeten volledig rijp worden geplukt.

De hazelnoten mogen niet leeg zijn.

Zij moeten in een zodanige conditie zijn dat zij:

— bestand zijn tegen vervoer en goederenbehandeling, en

— in goede staat op de plaats van bestemming kunnen aankomen.

ii) Vochtgehalte

Het vochtgehalte van ongedopte hazelnoten (in hun geheel) mag niet hoger zijn dan 12 % en dat van de pit niet hoger dan 7 % [3].

[1] De definities van de afwijkingen zijn opgenomen in aanhangsel II bij deze bijlage.
[2] Hazelnoten met een bruin of donkerbruin hart, waarbij normaliter de zaadlobben enigszins uiteenwijken en waarbij de geur en de smaak niet zijn veranderd, worden niet als afwijkend beschouwd.
[3] Voor het bepalen van het vochtgehalte wordt een van de in aanhangsel I bij deze bijlage omschreven methoden gebruikt.

B. **Indeling in klassen**

Ongedopte hazelnoten worden ingedeeld in de drie hieronder omschreven klassen:

i) Klasse „Extra"

In deze klasse ingedeelde ongedopte hazelnoten moeten van voortreffelijke kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke kenmerken van de variëteit en/of het handelstype hebben [1].

De producten mogen geen afwijkingen vertonen, afgezien van zeer geringe oppervlakkige afwijkingen die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van de producten in de verpakking niet schaden.

ii) Klasse I

In deze klasse ingedeelde ongedopte hazelnoten moeten van goede kwaliteit zijn. Zij moeten de specifieke kenmerken van de variëteit en/of het handelstype hebben [1].

De producten mogen geringe afwijkingen vertonen op voorwaarde dat die het algemene uiterlijk, de kwaliteit, de houdbaarheid en de presentatie van de producten in de verpakking niet nadelig beïnvloeden.

iii) Klasse II

Tot deze klasse behoren ongedopte hazelnoten die niet in de hogere klassen kunnen worden ingedeeld, maar die voldoen aan de voorgaande minimumeisen.

Afwijkingen zijn toegestaan op voorwaarde dat de producten nog hun essentiële kenmerken wat betreft kwaliteit, houdbaarheid en presentatie vertonen.

III. SORTERINGSVOORSCHRIFTEN

Hazelnoten worden naar grootte gesorteerd op basis van de maximumdiameter van het evenaarsvlak. De groottesortering wordt ofwel weergegeven als interval met een maximum- en een minimumgrootte (intervalsortering) ofwel als minimumsortering, gevolgd door de vermelding „en meer", dan wel als maximumsortering, gevolgd door de vermelding „en minder" (maximum-/minimumsortering). Intervalsortering is verplicht voor producten van de klassen „Extra" en I, maar facultatief voor producten van klasse II.

De sorteringsgrenzen van de grootteklassen zijn als volgt:

Intervalsortering [a]	Maximum-/minimumsortering [a]
22 mm en meer	22 mm en meer (ofwel: en minder)
20-22 mm	20 mm en meer (ofwel: en minder)
18-20 mm	18 mm en meer (ofwel: en minder)
16-18 mm	16 mm en meer (ofwel: en minder)
14-16 mm	14 mm en meer (ofwel: en minder)
12-14 mm	

[a] In aanvulling op deze tabel mogen groottebenamingen naar keuze worden gebruikt en zijn grotere sorteringen toegestaan, op voorwaarde dat op het etiket ook de intervalsortering of de maximum-/minimumsortering in millimeter wordt vermeld.

Alleen ongedopte hazelnoten met een diameter van 16 mm of meer mogen in klasse „Extra" worden opgenomen en alleen die met een diameter van 14 mm of meer in klasse I. Voor aan de eindverbruiker aangeboden producten mag de maximumsortering (aangeduid door middel van de maximumdiameter, gevolgd door de woorden „en minder") niet worden gebruikt.

IV. TOLERANTIES

Per verpakkingseenheid gelden toleranties voor producten die qua kwaliteit en grootteklasse niet beantwoorden aan de eisen voor de klasse waarin ze zijn ingedeeld.

[1] Handelstype: De hazelnoten in elke verpakkingseenheid moeten vergelijkbaar zijn qua type en algemeen uiterlijk, en/of moeten behoren tot een door het producerende land officieel omschreven mengsel van variëteiten.

A. **Toleranties in kwaliteit**

Getolereerde afwijkingen	Toleranties (vruchten die niet aan de eisen voldoen, in percentage van het aantal of in gewichtspercentage)		
	Klasse „Extra”	Klasse I	Klasse II
a) Totale tolerantie voor afwijkingen van de dop (berekend op basis van het totale gewicht van de ongedopte hazelnoten)	3	5	7
b) Totale tolerantie voor afwijkingen van de pit (berekend op basis van het gewicht van de pitten)	5	8 ([a])	12 ([a])
waarvan voor beschimmelde, rotte of ranzige ([b]) pitten of pitten met sporen van aantasting door insecten ([c]) (berekend op basis van het gewicht van de pitten)	3	5	6
c) Vreemde stoffen (berekend op basis van het totale gewicht van de ongedopte vruchten)	0,25	0,25	0,25
d) Lege doppen (berekend op basis van het aantal)	4	6	8

([a]) Voor de berekening van deze percentages wordt een lichte misvorming van de pit niet als een afwijking beschouwd.
([b]) Wanneer het vruchtvlees van een hazelnoot er olieachtig uitziet, is dat niet noodzakelijkerwijs een teken van ranzigheid.
([c]) Levende insecten of dierlijke parasieten mogen in geen enkele klasse voorkomen.

In de klassen „Extra” en I mag maximaal 12 % van het aantal of het gewicht van de vruchten bestaan uit ongedopte hazelnoten van een andere variëteit of een ander handelstype. Deze toleranties gelden ook voor klasse II indien de variëteit of het handelstype is vermeld.

B. **Minerale onzuiverheden**

De hoeveelheid niet in zuur oplosbare as mag per kg niet meer dan 1 g bedragen.

C. **Toleranties in grootte**

Voor alle klassen mag maximaal 10 % van het aantal of het gewicht van de ongedopte hazelnoten bestaan uit vruchten die niet binnen de vermelde grootteklasse vallen, voorzover die hazelnoten:

— in geval van intervalsortering, voldoen aan de eisen van de onmiddellijk hogere of lagere grootteklasse;

— in geval van grootsortering naar minimumdiameter, gevolgd door de vermelding „en meer” of „+”, voldoen aan de eisen van de onmiddellijk lagere grootteklasse;

— in geval van grootsortering naar maximumdiameter, gevolgd door de vermelding „en minder” of „-”, voldoen aan de eisen van de onmiddellijk hogere grootteklasse.

V. VOORSCHRIFTEN INZAKE PRESENTATIE

A. **Uniformiteit**

De inhoud van elke verpakkingseenheid moet uniform zijn en bestaan uit ongedopte hazelnoten van dezelfde oorsprong, dezelfde kwaliteit, dezelfde variëteit of hetzelfde handelstype en dezelfde grootteklasse (bij grootsortering).

Het zichtbare gedeelte van de inhoud van de verpakkingseenheid moet representatief zijn voor het geheel.

B. **Verpakking**

De verpakking moet de ongedopte hazelnoten degelijk beschermen.

Het materiaal binnen de verpakkingseenheid moet nieuw en schoon zijn en moet van dien aard zijn dat de producten niet uitwendig of inwendig worden beschadigd. Er mag materiaal, met name papier of zegels, met handelsaanduidingen worden gebruikt, mits voor de bedrukking of de etikettering niet-giftige inkt of lijm wordt gebruikt.

In de verpakkingseenheid mogen geen vreemde stoffen voorkomen.

C. **Presentatie**

Ongedopte hazelnoten worden in zakken of stevige verpakkingen aangeboden.

VI. AANDUIDINGSVOORSCHRIFTEN

Op iedere verpakkingseenheid moeten, aan éénzelfde kant, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar en van buitenaf goed zichtbaar, de volgende gegevens worden vermeld.

A. **Identificatie**

Verpakker en/of verzender: naam en adres of door een officiële dienst toegekend of erkend identificatiesymbool. Wanneer een code (identificatiesymbool) wordt gebruikt, dient evenwel de vermelding „verpakker" en/of „verzender" (of een gelijkwaardige afkorting) dicht bij deze code (identificatiesymbool) te worden aangebracht.

B. **Aard van het product**

— „Ongedopte hazelnoten" wanneer de inhoud van buitenaf niet zichtbaar is.
— Naam van de variëteit of van het handelstype voor de klassen „Extra" en I (facultatief voor klasse II).

C. **Oorsprong van het product**

Land van oorsprong en, facultatief, productiegebied of nationale, regionale of lokale benaming.

D. **Handelskenmerken**

— Klasse.
— Grootteklasse, naar gelang van het geval aangegeven met:
  — de minimum- en de maximumdiameter (intervalsortering) of
  — de minimumdiameter gevolgd door de vermelding „en meer" of „+" (minimumsortering), dan wel de maximumdiameter gevolgd door de vermelding „en minder" of „-" (maximumsortering).
— Groottebenaming (facultatief).
— Datum van minimale houdbaarheid (facultatief).
— Nettogewicht.
— Oogstjaar (facultatief).

E. **Officieel controlemerk** (facultatief)

Aanhangsel I

BEPALING VAN HET VOCHTGEHALTE

METHODE I — LABORATORIUMMETHODE

1. **Beginsel**

Bepaling van het vochtgehalte van de ongedopte hazelnoten door middel van het massaverlies na zes uur drogen bij een temperatuur van 103 °C (± 2 °C) in een thermisch geïsoleerde droogstoof bij omgevingsdruk.

2. **Apparatuur**

2.1. Porseleinen mortier en stamper, of hakmes.

2.2. Precisiebalans met een gevoeligheid van één milligram.

2.3. Glazen of metalen schaaltjes met een platte bodem en een goed passend deksel; diameter 12 cm, diepte 5 cm.

2.4. Elektrisch verwarmde droogstoof met goede natuurlijke luchtcirculatie, ingesteld op een constante temperatuur van 103 °C (± 2 °C).

2.5. Exsiccator met een doeltreffend droogmiddel (bijvoorbeeld calciumchloride) en een metalen plaat waarop de schaaltjes snel kunnen afkoelen.

3. **Bereiding van het monster**

In voorkomend geval de hazelnoten van het monster doppen en in de mortier fijnstampen — of fijnhakken — totdat stukjes met een diameter van 2 tot 4 mm worden verkregen.

4. **Deelmonsters en testprocedure**

4.1. De schaaltjes en de deksels gedurende ten minste twee uur in de droogstoof laten drogen en vervolgens in de exsiccator plaatsen. De schaaltjes en de deksels laten afkoelen totdat ze de omgevingstemperatuur bereiken.

4.2. De proef verrichten op vier deelmonsters van telkens ongeveer 50 g.

4.3. Het lege schaaltje en het deksel tot op 0,001 g nauwkeurig wegen (M_0).

4.4. Ongeveer 50 g van het proefmonster tot op 0,001 g nauwkeurig wegen en vervolgens over de hele bodem van het schaaltje uitstrooien. Snel sluiten met het deksel en het geheel wegen (M_1). Deze handelingen zo snel mogelijk uitvoeren.

4.5. De open schaaltjes en de deksels naast elkaar in de droogstoof plaatsen. De droogstoof sluiten en alles gedurende zes uur laten drogen. De droogstoof openen, snel de deksels op de schaaltjes plaatsen en de schaaltjes in de exsiccator laten afkoelen. Wanneer de schaaltjes op omgevingstemperatuur zijn, het schaaltje met deksel tot op 0,001 g nauwkeurig wegen (M_2).

4.6. Het in percentage van de massa uitgedrukte vochtgehalte van het proefmonster wordt berekend aan de hand van de volgende formule:

$$\text{Vochtgehalte} = \frac{M_1 - M_2}{M_1 - M_0} \times 100$$

4.7. De gemiddelde waarde van de vier deelmonsters berekenen en optekenen.

METHODE II — SNELLE METHODE

1. **Beginsel**

Het vochtgehalte wordt bepaald met behulp van een meetapparaat dat werkt volgens het beginsel van de elektrische geleidbaarheid. Het meetapparaat moet zijn geijkt ten opzichte van de laboratoriummethode.

2. **Apparatuur**

2.1. Porseleinen mortier en stamper, of hakmes.

2.2. Meetapparaat dat werkt volgens het beginsel van de elektrische geleidbaarheid.

3. **Methode**

3.1. Een glas vullen met het te analyseren product (dat eerst in een mortier is fijngestampt) en vervolgens samenpersen tot constante druk.

3.2. De waarden op de schaal aflezen.

3.3. Na elke waardebepaling het glas zorgvuldig schoonmaken met behulp van een spatel, een penseel met harde haren, een papieren servet of een apparaat met perslucht.

Aanhangsel II

ONGEDOPTE HAZELNOTEN: DEFINITIES

— *Gescheurde of gebarsten dop:*
Open en zichtbare scheuren over een afstand die groter is dan een kwart van de omtrek van de dop.

— *Afwijkingen van de dop:*
Afwijkingen die betrekking hebben op de dop, maar niet op de pit.

— *Droog:*
De dop is vrij van alle uitwendig vocht en de dop en de pit samen hebben een vochtgehalte van minder dan 12 %.

— *Leeg:*
De dop bevat geen pit.

— *Vreemde stoffen:*
Elke stof die van nature vreemd is aan het product.

— *Sporen van aantasting door insecten:*
Zichtbare aantastingen door insecten of dierlijke parasieten of aanwezigheid van dode insecten of resten van insecten.

— *Intact:*
De dop is niet gebroken, vertoont geen barstjes en is niet mechanisch beschadigd; een fijn scheurtje wordt niet als een afwijking beschouwd zolang de pit beschermd blijft.

— *Schimmels:*
Met het blote oog waarneembare schimmeldraden buiten aan of binnen in de pit.

— *Ranzigheid:*
Oxidatie van de lipiden of vorming van vrije vetzuren waardoor een ranzige smaak ontstaat. Wanneer het vruchtvlees van een hazelnoot er olieachtig uitziet, is dat niet noodzakelijkerwijs een teken van ranzigheid.

— *Rot/desintegratie:*
Verregaande ontbinding als gevolg van aantasting door micro-organismen.

— *Verhard:*
Gerimpeld oppervlak voor meer dan 50 % van de schil van de compacte vrucht: dit verschijnsel doet zich doorgaans voor in seizoenen met een hoge opbrengst, of ten gevolge van droogte, een slechte voedselopname of erfelijke factoren.

— *Verschrompeld:*
Toestand die het gevolg is van bemesting bij warm weer op het moment waarop de pit zich snel ontwikkelt, hetgeen een harde vrucht oplevert die niet kan rijpen.

— *Goedgevormd:*
De vorm van de dop is kenmerkend voor de variëteit of het handelstype, en de dop is niet misvormd.

VERORDENING (EG) Nr. 1285/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 juli 2002

tot aanvulling van de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2301/97 betreffende de opneming van bepaalde benamingen in het „specificiteitscertificeringsregister" zoals bedoeld in Verordening (EEG) nr. 2082/92 van de Raad inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen (Kalakukko)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2082/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de specificiteitscertificering voor landbouwproducten en levensmiddelen ([1]), en met name op artikel 9, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Finland heeft overeenkomstig artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2082/92 bij de Commissie een aanvraag ingediend om de benaming „Kalakukko" in het „specificiteitscertificeringsregister" op te nemen.

(2) De vermelding „gegarandeerde traditionele specialiteit" mag alleen worden gebruikt voor in dat register opgenomen benamingen.

(3) Nadat de in de bijlage bij deze verordening opgenomen benaming in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ([2]) was bekendgemaakt, is bij de Commissie geen bezwaar aangetekend in de zin van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 2082/92.

(4) Bijgevolg moet de in de bijlage vermelde benaming worden opgenomen in het „specificiteitscertificeringsregister" en op communautair niveau krachtens artikel 13, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2082/92 als gegarandeerde traditionele specialiteit worden beschermd.

(5) De bijlage bij deze verordening is een aanvulling op de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2301/97 van de Commissie ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 688/2002 ([4]),

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 2301/97 wordt aangevuld met de in de bijlage bij deze verordening vermelde benaming, die overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2082/92 in het „specificiteitscertificeringsregister" wordt opgenomen.

De betrokken benaming geniet bescherming overeenkomstig artikel 13, lid 2, van laatstgenoemde verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

([1]) PB L 208 van 24.7.1992, blz. 9.
([2]) PB C 235 van 21.8.2001, blz. 12.
([3]) PB L 319 van 21.11.1997, blz. 8.
([4]) PB L 106 van 23.4.2002, blz. 7.

BIJLAGE

Suikerwerk, brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren

— Kalakukko

VERORDENING (EG) Nr. 1286/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 juli 2002

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2125/95 wat betreft de lijst van de Chinese autoriteiten die bevoegd zijn voor de afgifte van certificaten van oorsprong voor paddestoelenconserven

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2201/96 van de Raad van 28 oktober 1996 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector verwerkte producten op basis van groenten en fruit ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2002 van de Commissie ([2]), en met name op artikel 15, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Chinese autoriteiten hebben de Commissie een volledig bijgewerkte versie toegestuurd van de lijst van de autoriteiten die bevoegd zijn voor de afgifte van de certificaten van oorsprong en de duplicaten die voor het in het vrije verkeer brengen van paddestoelenconserven van oorsprong uit dat derde land vereist zijn, als bedoeld in artikel 10, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2125/95 van de Commissie van 6 september 1995 betreffende de opening en de wijze van beheer van tariefcontingenten voor conserven van paddestoelen ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 453/2002. Bijgevolg moet bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2125/95 worden gewijzigd.

(2) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor verwerkte producten op basis van groenten en fruit,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlage II bij Verordening (EG) nr. 2125/95 wordt vervangen door de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

([1]) PB L 297 van 21.11.1996, blz. 29.
([2]) PB L 72 van 14.3.2002, blz. 9.
([3]) PB L 212 van 7.9.1995, blz. 16.

BIJLAGE

„BIJLAGE II

Lijst van de Chinese autoriteiten die bevoegd zijn voor de afgifte van certificaten van oorsprong en duplicaten als bedoeld in artikel 10, lid 1:

— The Department of Foreign Trade of Ministry of Foreign Trade and Economic Cooperation,

— The department of Foreign Trade and Economic Cooperation of Guangdong Province,

— Shanxi Province Foreign Trade and Economic Cooperation Bureau,

— Sichuan Provincial Department of Foreign Trade and Economic Cooperation,

— Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation of Anhui Province,

— Ningbo Municipal Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation,

— Foreign Trade Department Chongqing Foreign Trade and Economic Relations Commission,

— Guangxi Foreign Trade and Economic Cooperation Department, People's Republic of China,

— Shanghai Foreign Economic Relations and Trade Commission,

— Department of Foreign Trade and Economic Cooperation, Jiangsu Provincial Government, People's Republic of China,

— Ningxia Foreign Trade and Economic Cooperation Department,

— Department of Foreign Trade and Economic Cooperation of Shandong Province,

— Bureau of Foreign Trade and Economic Cooperation, Qingdao Municipal People's Government,

— Hubei Provincial Department of Foreign Trade and Economic Cooperation, Foreign Trade Administration Office,

— Fujian Provincial Department of Foreign Trade and Economic Cooperation,

— Yunnan Provincial Foreign Trade and Economic Cooperation Bureau,

— Foreign Trade and Economic Cooperation of Zhejiang Provincial People's Government,

— China Council for the promotion of International Trade (Henan),

— Xiamen Municipal Trade Development Committee."

VERORDENING (EG) Nr. 1287/2002 VAN DE COMMISSIE

van 15 juli 2002

wijziging van bijlage 3 bij Verordening (EG) nr. 560/2002 tot instelling van voorlopige vrijwaringsmaatregelen ten aanzien van de invoer van bepaalde ijzer- en staalproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3285/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende de gemeenschappelijke invoerregeling en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 518/94 ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2474/2000 ([2]),

Gelet op Verordening (EG) nr. 519/94 van de Raad van 7 maart 1994 betreffende de gemeenschappelijke regeling voor de invoer uit bepaalde derde landen en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 1765/82, (EEG) nr. 1766/82 en (EEG) nr. 3420/83 ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1138/98 ([4]),

Na overleg met het Raadgevend Comité dat is ingesteld bij artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3285/94 en Verordening (EG) nr. 519/94 respectievelijk,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Verordening (EG) nr. 560/2002 van de Commissie ([5]), gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 950/2002 ([6]), bepaalt tariefcontingenten met betrekking tot bepaalde staalproducten, met oplegging van te betalen aanvullende rechten bij overschrijding. De Commissie herinnert eraan dat het bedrag voor elk tariefcontingent in bijlage 3 bij die verordening wordt bepaald, en dat het bedrag zou berekend worden in overeenstemming met de overwegingen 66 en 73 van die verordening.

(2) Het is onder de aandacht gekomen van de Commissie dat er een materiële fout is geslopen in de berekening van het bedrag van het tariefcontingent met betrekking tot productnummer 5 (koudgewalste platen), 6 (elektroplaat andere dan met gerichte korrels) en 10 (kwartoplaten). In elk van deze gevallen zou het bedrag van het tariefcontingent groter moeten geweest zijn dan het bedrag dat werd bepaald.

(3) Het bedrag van het tariefcontingent voor product 5 zou 1 114 158 ton moeten zijn in plaats van 935 630 ton; dat voor product 6 zou 74 678 ton moeten zijn in plaats van 41 444 ton; en dat voor product 10 zou 706 964 ton moeten zijn in plaats van 700 446 ton. Bijgevolg is het noodzakelijk om bijlage 3 bij die verordening te wijzigen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De vierde kolom van bijlage 3 bij Verordening (EG) nr. 560/2002, die de hoeveelheid (in ton) voor elk tariefcontingent bepaalt, wordt gewijzigd als volgt:

— met betrekking tot product 5, door cijfer „1 114 158” in de plaats te stellen van cijfer „935 630”;

— met betrekking tot product 6, door cijfer „74 678” in de plaats te stellen van cijfer „41 444”;

— met betrekking tot product 10, door cijfer „706 964” in de plaats te stellen van cijfer „700 446”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 29 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

Pascal LAMY

Lid van de Commissie

([1]) PB L 349 van 31.12.1994, blz. 53.
([2]) PB L 286 van 11.11.2000, blz. 1.
([3]) PB L 67 van 10.3.1994, blz. 89.
([4]) PB L 159 van 3.6.1998, blz. 1.
([5]) PB L 85 van 28.3.2002, blz. 1.
([6]) PB L 145 van 4.6.2002, blz. 12.

VERORDENING (EG) Nr. 1288/2002 VAN DE COMMISSIE
van 15 juli 2002
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ([2]),

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 597/2002 ([4]), en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.

(2) In artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt.

(3) Bij Verordening (EG) nr. 1249/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen.

(4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs.

(5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten moeten deze rechten voor de zwevende valuta's worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktkoersen.

(6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

([1]) PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.
([2]) PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.
([3]) PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.
([4]) PB L 91 van 6.4.2002, blz. 9.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht (2) (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit (1)	0,00
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden (3)	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	16,10
1002 00 00	Rogge	29,04
1003 00 10	Gerst, zaaigoed	29,04
1003 00 90	Gerst, niet bestemd voor zaaidoeleinden (4)	29,04
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	52,90
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed (5)	52,90
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	39,13

(1) Voor harde (durum)tarwe die niet voldoet aan de in bijlage I van Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde minimumkwaliteit voor harde tarwe van gemiddelde kwaliteit, geldt het invoerrecht dat is vastgesteld voor zachte tarwe van lage kwaliteit.

(2) Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

(3) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 14 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

(4) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 8 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

(5) De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 28 juni tot en met 12 juli 2002)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnoteringen	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	128,14	126,02	118,30	90,68	178,43 (**)	168,43 (**)	102,63 (**)
Golf-premie (EUR/t)	—	22,89	10,97	11,88	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	22,33	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting („discount") van 10 EUR/t (artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1249/96).
(**) Fob Duluth.

2. Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 11,67 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 25,36 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 1289/2002 VAN DE COMMISSIE
van 15 juli 2002
tot vaststelling van de wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het aan de Akte van Toetreding van Griekenland gehechte Protocol nr. 4 betreffende katoen, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1050/2001 van de Raad ([1]),

Gelet op Verordening (EG) nr. 1051/2001 van de Raad van 22 mei 2001 betreffende de steun voor de katoenproductie ([2]), en met name op artikel 4,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt op gezette tijden een wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen bepaald, rekening houdende met de historische verhouding tussen de in aanmerking genomen wereldmarktprijs voor geëgreneerde katoen en de berekende prijs voor niet-geëgreneerde katoen. Deze historische verhouding is vastgesteld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EG) nr 1591/2001 van de Commissie van 2 augustus 2001 houdende uitvoeringsbepalingen van de steunregeling voor katoen ([3]). Als de wereldmarktprijs niet op die wijze kan worden bepaald, wordt hij bepaald op basis van de laatst vastgestelde prijs.

(2) Krachtens artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 wordt de wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen bepaald voor een product met bepaalde kenmerken, waarbij rekening wordt gehouden met de gunstigste, voor de werkelijke markttendens representatief geachte aanbiedingen en noteringen. Om deze prijs te bepalen, wordt het gemiddelde berekend van de aanbiedingen en noteringen op één of meer Europese beurzen voor in een haven van Noord-Europa cif-geleverde producten uit de verschillende, voor de internationale handel als meest representatief beschouwde productielanden. Evenwel is bepaald dat deze criteria voor het bepalen van de wereldmarktprijs voor geëgreneerde katoen worden aangepast, om rekening te houden met de verschillen op grond van de kwaliteit van het geleverde product en de aard van de aanbiedingen en noteringen. In artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr 1591/2001 is bepaald welke aanpassingen kunnen plaatsvinden.

(3) Op grond van bovenbedoelde criteria moet de wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen op het hieronder aangegeven niveau worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1051/2001 bedoelde wereldmarktprijs voor niet-geëgreneerde katoen wordt vastgesteld op 22,632 EUR/100 kg.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 juli 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 juli 2002.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

([1]) PB L 148 van 1.6.2001, blz. 1.
([2]) PB L 148 van 1.6.2001, blz. 3.
([3]) PB L 210 van 3.8.2001, blz. 10.

RICHTLIJN 2002/63/EG VAN DE COMMISSIE

van 11 juli 2002

houdende vaststelling van communautaire bemonsteringsmethoden voor de officiële controle op residuen van bestrijdingsmiddelen in en op producten van plantaardige en van dierlijke oorsprong en tot intrekking van Richtlijn 79/700/EEG

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 76/895/EEG van de Raad van 23 november 1976 betreffende de vaststelling van de maximale hoeveelheden residuen van bestrijdingsmiddelen in en op groenten en fruit ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/57/EG van de Commissie ([2]), en met name op artikel 6,

Gelet op Richtlijn 86/362/EEG van de Raad van 24 juli 1986 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op granen ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/42/EG van de Commissie ([4]), en met name op artikel 8,

Gelet op Richtlijn 86/363/EEG van de Raad van 24 juli 1986 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op levensmiddelen van dierlijke oorsprong ([5]), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/42/EG, en met name op artikel 8,

Gelet op Richtlijn 90/642/EEG van de Raad van 27 november 1990 tot vaststelling van maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op bepaalde producten van plantaardige oorsprong, met inbegrip van groenten en fruit ([6]), laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/42/EG, en met name op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De Richtlijnen 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG voorzien in officiële inspecties en controles om toe te zien op de inachtneming van de maximumgehalten aan residuen van bestrijdingsmiddelen in en op producten van plantaardige en van dierlijke oorsprong. In de richtlijnen is ook bepaald dat de Commissie communautaire bemonsteringsmethoden kan vaststellen.

(2) Bemonsteringsmethoden voor de opsporing van residuen van bestrijdingsmiddelen in groenten en fruit zijn vastgesteld bij Richtlijn 79/700/EEG van de Commissie van 24 juli 1979 tot vaststelling van communautaire bemonsteringsmethoden voor de officiële controle op residuen van bestrijdingsmiddelen in en op groenten en fruit ([7]).

(3) Die methoden moeten worden bijgewerkt en aangepast aan de technische vooruitgang en er moeten bemonsteringsmethoden worden vastgesteld voor de opsporing van residuen van bestrijdingsmiddelen in producten van dierlijke oorsprong en in andere producten van plantaardige oorsprong.

(4) Door de Commissie van de Codex Alimentarius zijn bemonsteringsmethoden opgesteld en goedgekeurd om het gehalte aan residuen van bestrijdingsmiddelen te bepalen en na te gaan of de maximumresidugehalten (MRL's) in acht worden genomen ([8]). De Gemeenschap heeft deze aanbevolen methoden overgenomen. Derhalve moeten de bestaande bemonsteringsvoorschriften worden vervangen door de voorschriften die zijn opgesteld en goedgekeurd door de Commissie van de Codex Alimentarius.

(5) Richtlijn 79/700/EEG moet derhalve worden ingetrokken en vervangen door deze richtlijn.

(6) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn is van toepassing op de bemonstering van producten van plantaardige en van dierlijke oorsprong met het oog op de bepaling van het gehalte aan residuen van bestrijdingsmiddelen in het kader van de Richtlijnen 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG en doet niets af aan de wijze van monsterneming en de niveaus en frequentie van de monsterneming, die zijn vastgesteld in de bijlagen III en IV bij Richtlijn 96/23/EG van de Raad ([9]) inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan.

Artikel 2

De lidstaten bepalen dat de bemonstering in het kader van de controles en inspecties als bedoeld in artikel 6 van Richtlijn 76/895/EEG, artikel 8 van Richtlijn 86/362/EEG, artikel 8 van Richtlijn 86/363/EEG en artikel 6 van Richtlijn 90/642/EEG wordt uitgevoerd volgens de in de bijlage bij deze richtlijn omschreven methoden.

([1]) PB L 340 van 9.12.1976, blz. 26.
([2]) PB L 244 van 29.9.2000, blz. 76.
([3]) PB L 221 van 7.8.1986, blz. 37.
([4]) PB L 134 van 22.5.2002, blz. 36.
([5]) PB L 221 van 7.8.1986, blz. 43.
([6]) PB L 350 van 14.12.1990, blz. 71.
([7]) PB L 207 van 15.8.1979, blz. 26.
([8]) Document CAG/GL 33-1999 van de Commissie van de Codex Alimentarius. FAO, Rome. ftp://ftp.fao.org/codex/standard/volume2a/en/GL_033e.pdf
([9]) PB L 125 van 23.5.1996, blz. 10.

Artikel 3

Richtlijn 79/700/EEG wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn worden gelezen als verwijzingen naar deze richtlijn.

Artikel 4

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 5

Deze richtlijn treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 11 juli 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

BEMONSTERINGSMETHODEN VOOR PRODUCTEN VAN PLANTAARDIGE EN DIERLIJKE OORSPRONG MET HET OOG OP DE BEPALING VAN HET GEHALTE AAN RESIDUEN VAN BESTRIJDINGSMIDDELEN VOOR DE CONTROLE OP DE INACHTNEMING VAN DE MAXIMUMRESIDUGEHALTEN

1. DOELSTELLING

Monsters voor de officiële controle van residugehalten van bestrijdingsmiddelen in en op granen, groenten en fruit en in producten van dierlijke oorsprong moeten overeenkomstig de hieronder beschreven methoden worden genomen.

De doelstelling van deze bemonsteringsprocedures is het verkrijgen van een representatief voor analyse bestemd monster van een partij teneinde de inachtneming van de maximumresidugehalten (MRL's) voor bestrijdingsmiddelen die zijn vastgesteld in de bijlagen bij de Richtlijnen 76/895/EEG, 86/362/EEG, 86/363/EEG en 90/642/EEG en, indien geen communautaire maximumresidugehalten zijn vastgesteld, van andere maximumresidugehalten (bv. die welke zijn vastgesteld door de Commissie van de Codex Alimentarius), na te gaan. De voorgeschreven methoden en procedures bevatten de door de Commissie van de Codex Alimentarius aanbevolen methoden en procedures.

2. PRINCIPES

Communautaire maximumresidugehalten zijn gebaseerd op gegevens over goede landbouwpraktijken. Grondstoffen alsmede daarvan afgeleide levensmiddelen die aan de maximumresidugehalten voldoen, zijn toxicologisch aanvaardbaar.

Een maximumresidugehalte voor een plant, een ei of zuivelproduct houdt rekening met het te verwachten maximumgehalte in een mengmonster, dat werd genomen uit meerdere eenheden van het behandelde product en dat representatief moet zijn voor het gemiddelde residugehalte in een partij. Een maximumresidugehalte voor vlees en slachtpluimvee houdt rekening met het te verwachten maximumgehalte in het weefsel van afzonderlijke behandelde dieren.

Derhalve zijn maximumresidugehalten voor vlees en slachtpluimvee toepasselijk op een uit een enkel primair monster genomen bulkmonster, terwijl maximumresidugehalten voor plantaardige producten, eieren en zuivelproducten toepasselijk zijn op een uit 1-10 primaire monsters genomen samengesteld bulkmonster.

3. DEFINITIE VAN BEGRIPPEN

Analyseportie

Een representatieve hoeveelheid materiaal uit het analysemonster, groot genoeg om de concentratie van het residu te meten.

Opmerking: Een bemonsteringsapparaat kan gebruikt worden om de analyseportie te onttrekken.

Analysemonster

Het materiaal dat voor analyse uit het laboratoriummonster is bereid door het te analyseren deel van het product [1] [2], te nemen en het vervolgens te mengen, malen, fijn te hakken enz., teneinde analyseporties met minimale bemonsteringsfouten te verkrijgen.

Opmerking: Het analysemonster moet worden bereid volgens de procedure die wordt gebruikt bij het vaststellen van maximumresidugehalten. Het te analyseren deel van het product kan derhalve deeltjes bevatten die normaal niet worden geconsumeerd.

Bulkmonster/globaal monster

Voor andere producten dan vlees en slachtpluimvee, het gecombineerde en goed gemengde geheel van de uit een partij genomen primaire monsters. Voor vlees en slachtpluimvee is het primaire monster hetzelfde als het bulkmonster.

Opmerking:
a) Primaire monsters moeten voldoende materiaal opleveren om alle laboratoriummonsters uit het bulkmonster te kunnen nemen.
b) Wanneer tijdens het verzamelen van primaire monsters aparte laboratoriummonsters worden bereid, is het bulkmonster de theoretische som van de laboratoriummonsters op het moment dat de monsters uit de partij worden genomen.

Laboratoriummonster

Het monster dat naar het laboratorium gezonden wordt of door het laboratorium ontvangen wordt. Een representatieve hoeveelheid materiaal genomen uit het bulkmonster.

Opmerkingen:
a) Het laboratoriummonster kan het hele bulkmonster of een gedeelte daarvan zijn.
b) Eenheden mogen niet in stukken gesneden of gebroken worden om laboratoriummonsters te maken, tenzij een onderverdeling van eenheden is aangegeven in tabel 3.
c) Laboratoriummonsters mogen in veelvoud worden aangemaakt.

[1] EG-indeling van levensmiddelen: bijlage I bij Richtlijn 86/362/EEG en bijlage I bij Richtlijn 86/363/EEG, beide gewijzigd bij Richtlijn 93/57/EG (PB L 211 van 23.8.1993, blz. 1), en bijlage I bij Richtlijn 90/642/EG, gewijzigd bij Richtlijn 95/38/EG (PB L 197 van 22.8.1995, blz. 14).

[2] Deel van producten waarvoor maximumgehalten gelden: bijlage I bij Richtlijn 90/642/EEG, gewijzigd bij Richtlijn 93/58/EEG (PB L 211 van 23.8.1993, blz. 6).

Partij

Een hoeveelheid levensmiddelen die op een bepaald moment geleverd wordt en waarvan de monsternemer weet of aanneemt dat ze uniforme kenmerken bezit zoals oorsprong, producent, variëteit, verpakker, soort verpakking, merktekens, afzender, enz. Een verdachte partij is een partij waarvan om de een of andere reden wordt vermoed dat ze een buitensporig hoge concentratie aan residuen bevat. Een onverdachte partij is een partij waarvoor er geen redenen zijn om te vermoeden dat ze een buitensporig hoge concentratie aan residuen zou kunnen bevatten.

Opmerkingen: a) Wanneer een zending bestaat uit partijen die van verschillende kwekers enz. afkomstig zijn, moet elke partij apart worden behandeld.

b) Een zending kan uit een of meer partijen bestaan.

c) Wanneer de grootte of grens van elke partij in een grote zending niet gemakkelijk kan worden vastgesteld, moet elke wagon, elke vrachtauto, elk scheepsruim enz. van een reeks van wagons, vrachtauto's, scheepsruimen enz. als een aparte partij worden beschouwd.

d) Een partij kan bijvoorbeeld worden gemengd door sortering of in het productieproces.

Primair monster/elementair monster

Een of meer op één plaats uit een partij genomen eenheden.

Opmerkingen: a) De plaats waar een primair monster uit een partij wordt genomen, wordt bij voorkeur volledig willekeurig gekozen, maar wanneer dit fysiek onmogelijk is, moet een willekeurige plaats worden gekozen uit de bruikbare delen van de partij.

b) Het aantal voor een primair monster vereiste eenheden moet worden bepaald aan de hand van de minimale grootte van de vereiste laboratoriummonsters en het aantal daarvan.

c) Voor plantaardige en eiwithoudende producten en voor zuivelproducten waarbij meer dan één primair monster uit een partij wordt genomen, moet elk monster een bij benadering gelijk deel vormen van het bulkmonster.

d) In gevallen waarin de eenheden van middelgrote of grote omvang zijn, en waarbij het mengen van het bulkmonster de laboratoriummonsters niet representatiever zou maken, of wanneer de eenheden (bv. eieren en zacht fruit) door het mengen beschadigd kunnen worden, mogen eenheden willekeurig worden toegewezen als behorende tot een veelvoudig laboratoriummonster op het moment waarop de primaire monsters worden genomen.

e) Wanneer primaire monsters met tussenpozen worden genomen tijdens het laden of lossen van een partij, is de „plaats" van bemonstering een willekeurig moment.

f) Eenheden mogen niet in stukken gesneden of gebroken worden om een of meer primaire monsters te maken, tenzij een onderverdeling van eenheden is aangegeven in tabel 3.

Monster

Een of meer uit een populatie van eenheden geselecteerde eenheden of een hoeveelheid uit een grotere hoeveelheid materiaal geselecteerd materiaal. In het kader van deze aanbevelingen is een representatief monster representatief voor de partij, het bulkmonster, het dier, enz. met betrekking tot het gehalte aan residuen van bestrijdingsmiddelen en niet noodzakelijkerwijs met betrekking tot andere eigenschappen.

Bemonstering

De voor het nemen en samenstellen van een monster toegepaste procedure.

Bemonsteringsapparaat

i) Een instrument, bijvoorbeeld een schep, lepel, boor, mes of spies, dat gebruikt wordt om een eenheid te nemen uit bulkmateriaal, uit verpakkingen (bv. vaten en grote kazen), of uit eenheden vlees of slachtpluimvee die te groot zijn om als primair monster te kunnen dienen.

ii) Een instrument, bijvoorbeeld een monsterverdeler (riffle box), dat gebruikt wordt om uit een bulkmonster een laboratoriummonster of uit een analysemonster een analyseportie te bereiden.

Opmerkingen: a) Specifieke bemonsteringsapparaten worden beschreven in ISO-normen [3] [4] [5] en IDF-normen [6].

b) Voor materialen als losse bladeren kan de hand van de monsternemer als een bemonsteringsapparaat worden beschouwd.

[3] International Organisation for Standardization, 1979. Internationale norm ISO 950: Granen — Bemonstering (als korrels).
[4] International Organisation for Standardization, 1979. Internationale norm ISO 951: Peulvruchten in zakken — Bemonstering.
[5] International Organisation for Standardization, 1980. Internationale norm ISO 1839: Bemonstering — Thee.
[6] International Dairy Federation (IDF — Internationale Zuivelfederatie), 1995. Internationale norm IDF 50C: Melk en melkproducten — bemonsteringsmethoden.

Monsternemer

Een persoon die opgeleid is in bemonsteringsprocedures en die, indien nodig, door de bevoegde autoriteiten gemachtigd is om monsters te nemen.

Opmerking: De monsternemer is verantwoordelijk voor alle procedures tot en met de bereiding, verpakking en verzending van laboratoriummonsters. De monsternemer moet beseffen dat consequente inachtneming van de gespecificeerde bemonsteringsprocedures noodzakelijk is. Verder dient hij te zorgen voor een volledige documentatie inzake de monsters en dient hij nauw samen te werken met het laboratorium.

Monstergrootte

Het aantal eenheden of de hoeveelheid materiaal waaruit het monster bestaat.

Eenheid

Het kleinste afzonderlijke gedeelte van een partij dat wordt genomen als primair monster of als deel daarvan.

Opmerkingen: Als eenheid worden beschouwd:

a) Vers fruit en groenten: elk heel stuk fruit, groente of natuurlijke tros (bv. druiven), tenzij het te klein is. Eenheden van verpakte kleine producten mogen worden geïdentificeerd als in punt d) hieronder. Bij de vorming van eenheden mag een bemonsteringsapparaat worden gebruikt op voorwaarde dat het materiaal daarbij niet wordt beschadigd. Afzonderlijke eieren, vers fruit of groenten mogen niet in stukken gesneden of gebroken worden om eenheden te verkrijgen.

b) Grote dieren, of delen of organen daarvan. Een stuk van een gespecificeerd deel of orgaan, dan wel het hele deel of orgaan vormt een eenheid. Delen of organen mogen in stukken worden gesneden om eenheden te vormen.

c) Kleine dieren, of delen of organen daarvan. Elk compleet dier of elk volledig deel of orgaan kan een eenheid vormen. Indien verpakt, kunnen eenheden worden geïdentificeerd als in punt d) hieronder. Bij de vorming van eenheden mag een bemonsteringsapparaat worden gebruikt op voorwaarde dat zulks geen invloed heeft op de residuen.

d) Verpakte materialen. De eenheden zijn hier de kleinste afzonderlijke verpakkingen. Indien de kleinste verpakkingen heel groot zijn, moeten ze worden bemonsterd als in punt e) hieronder (bulkgoederen). Indien de kleinste verpakkingen heel klein zijn, kunnen enkele verpakkingen samen de eenheid vormen.

e) Bulkgoederen en grote verpakkingen (bv. vaten en kazen) die afzonderlijk te groot zijn om als primair monster te worden genomen. De eenheden worden gevormd met een bemonsteringsapparaat.

4. BEMONSTERINGSPROCEDURES [7]

4.1. **Te nemen voorzorgsmaatregelen**

Verontreiniging en beschadiging van monsters moeten in alle stadia worden voorkomen omdat dit invloed kan hebben op de analyseresultaten. Elke partij die op overeenstemming moet worden gecontroleerd, moet apart worden bemonsterd.

4.2. **Het nemen van primaire monsters**

Het minimumaantal primaire monsters dat uit een partij moet worden genomen, is vastgesteld in tabel 1 of — wanneer het gaat om een verdachte partij vlees of slachtpluimvee — in tabel 2. Elk primair monster moet worden genomen op een willekeurig gekozen plaats in de partij, voorzover dit uitvoerbaar is. De primaire monsters moeten voldoende materiaal bevatten om de nodige laboratoriummonsters op te leveren.

Opmerking: De voor graan [8], peulvruchten [9] en thee [10] vereiste bemonsteringsapparaten worden beschreven in de ISO-aanbevelingen; de voor zuivelproducten vereiste bemonsteringsapparaten [11] worden beschreven door de IDF

Tabel 1

Minimumaantal uit een partij te nemen primaire monsters

	Minimumaantal uit de partij te nemen primaire monsters
a) Vlees en slachtpluimvee	
Een onverdachte partij	1
Een verdachte partij	Bepaald overeenkomstig tabel 2

[7] ISO-aanbevelingen voor de bemonstering van graan (zie voetnoot 3) of andere bulkgoederen kunnen indien vereist gehanteerd worden.
[8] International Organisation for Standardization, 1979. Internationale norm ISO 950: Granen — Bemonstering (als korrels).
[9] International Organisation for Standardization, 1979. Internationale norm ISO 951: Peulvruchten in zakken — Bemonstering.
[10] International Organisation for Standardization, 1980. Internationale norm ISO 1839: Bemonstering — Thee.
[11] International Dairy Federation (IDF — Internationale Zuivelfederatie), 1995. Internationale norm IDF 50C: Melk en melkproducten — bemonsteringsmethoden.

	Minimumaantal uit de partij te nemen primaire monsters
b) Andere producten	
i) Verpakte of bulkproducten waarvan mag worden aangenomen dat ze goed gemengd of homogeen zijn	1 (een partij kan bijvoorbeeld worden gemengd door sortering of in het productieproces)
ii) Verpakte of bulkproducten die wellicht niet goed gemengd of niet homogeen zijn	Voor producten die bestaan uit grote eenheden, in casu primaire levensmiddelen van plantaardige oorsprong, moet het minimumaantal primaire monsters overeenkomen met het minimumaantal voor het laboratoriummonster vereiste eenheden (zie tabel 4).
hetzij	
Gewicht van de partij in kg	
< 50	3
50-500	5
> 500	10
hetzij	
Aantal blikken, kartonnen dozen of andere recipiënten in de partij	
1-25	1
26-100	5
> 100	10

Tabel 2

Aantal willekeurig geselecteerde primaire monsters dat vereist is om met een bepaalde waarschijnlijkheid ten minste één afwijkend monster in een partij vlees of slachtpluimvee te vinden, voor een gegeven incidentie van afwijkende residuen in de partij

Incidentie van afwijkende residuen in de partij	Vereist minimumaantal monsters (n_o) om een afwijkend residu te ontdekken met een waarschijnlijkheid van:		
%	90 %	95 %	99 %
90	1	—	2
80	—	2	3
70	2	3	4
60	3	4	5
50	4	5	7

Incidentie van afwijkende residuen in de partij	Vereist minimumaantal monsters (n_o) om een afwijkend residu te ontdekken met een waarschijnlijkheid van:		
40	5	6	9
35	6	7	11
30	7	9	13
25	9	11	17
20	11	14	21
15	15	19	29
10	22	29	44
5	45	59	90
1	231	299	459
0,5	460	598	919
0,1	2 301	2 995	4 603

Opmerkingen: a) De tabel is gebaseerd op aselecte bemonstering.

b) Wanneer het in tabel 2 aangegeven aantal primaire monsters meer bedraagt dan ongeveer 10 % van de eenheden in de totale partij, mag het aantal genomen primaire monsters lager zijn; dit aantal moet dan als volgt worden berekend:

$$n = n_o/((1 + (n_o - 1))/N)$$

waarin

n = minimumaantal te nemen primaire monsters

n_o = aantal in tabel 2 aangegeven primaire monsters

N = aantal eenheden in de partij die een primair monster kunnen opleveren.

c) Wanneer een enkel primair monster wordt genomen, is de waarschijnlijkheid dat een afwijking wordt gevonden, gelijk aan de incidentie van afwijkende residuen.

d) Voor exacte of alternatieve waarschijnlijkheden of voor een verschillende incidentie van afwijkingen kan het aantal te nemen monsters als volgt worden berekend:

$$1 - p = (1 - i)^n$$

waarbij p de waarschijnlijkheid is en i de incidentie van afwijkende residuen in de partij (beide uitgedrukt in fracties, niet in percentages) en n het aantal monsters.

4.3. **Bereiding van het bulkmonster**

De procedures voor vlees en slachtpluimvee worden beschreven in tabel 3. Elk primair monster wordt als een apart bulkmonster beschouwd.

De procedures voor plantaardige producten, eieren en zuivelproducten worden beschreven in de tabellen 4 en 5. De primaire monsters moeten, indien dat in de praktijk mogelijk is, samengevoegd en goed gemengd worden om het bulkmonster te vormen.

Wanneer het bulkmonster niet door mengen kan worden gevormd, mag de volgende alternatieve procedure worden gevolgd. Wanneer eenheden beschadigd kunnen worden (en residuen dus beïnvloed kunnen worden) door het bulkmonster te mengen en te verdelen, of wanneer grote eenheden niet kunnen worden gemengd om een uniformere verdeling van de residuen te bewerkstelligen, moeten de eenheden willekeurig worden toegewezen als behorende tot een veelvoudig laboratoriummonster op het moment dat de primaire monsters worden genomen. In dit geval is het te gebruiken resultaat gelijk aan het gemiddelde van de geldige resultaten die uit de geanalyseerde laboratoriummonsters zijn verkregen.

Tabel 3

Vlees en slachtpluimvee: beschrijving van primaire monsters en minimumgrootte van laboratoriummonsters

	Productindeling (1)	Voorbeelden	Aard van te nemen primair monster	Minimumgrootte van elk laboratoriummonster
Primaire levensmiddelen van dierlijke oorsprong				
1.	Vlees van zoogdieren *NB:* Om de maximumresidugehalten voor vetoplossende bestrijdingsmiddelen te doen naleven, moeten monsters worden genomen overeenkomstig deel 2 hieronder.			
1.1.	Grote zoogdieren, heel of half karkas, doorgaans ≥ 10 kg	Runderen, schapen, varkens	Geheel middenrif of deel ervan, aangevuld, indien nodig, met musculi colli	0,5 kg
1.2.	Kleine zoogdieren, heel karkas	Konijnen	Heel karkas of achtervoeten	0,5 kg, na verwijdering van huid en beenderen
1.3.	Delen van vlees van zoogdieren, los, vers/gekoeld/bevroren, verpakt of anders	Voeten, koteletten, biefstukken, schouderstukken	Hele eenheid (eenheden) of een gedeelte van een grote eenheid	0,5 kg, na verwijdering van beenderen
1.4.	Delen van vlees van zoogdieren, bulk bevroren	Voeten, koteletten	Hetzij een bevroren steekproef van een recipiënt, hetzij het geheel (of gedeelten) van afzonderlijke delen vlees	0,5 kg, na verwijdering van beenderen
2.	Vet van zoogdieren, met inbegrip van karkasvet *NB:* Monsters van vet, genomen zoals beschreven in de delen 2.1, 2.2 en 2.3, mogen worden gebruikt om te bepalen of voor het vet, of het hele product, aan de overeenkomstige maximumresidugehalten is voldaan.			
2.1.	Grote zoogdieren, bij de slacht, heel of half karkas, doorgaans ≥ 10 kg	Runderen, schapen, varkens	Nieren, buikvet of subcutaan vet van één dier	0,5 kg
2.2.	Kleine zoogdieren, bij de slacht, heel of half karkas, < 10 kg		Buikvet of subcutaan vet van een of meer dieren	0,5 kg
2.3.	Delen van vlees van zoogdieren	Bouten, koteletten, biefstukken	Hetzij zichtbaar vet, afgesneden van de eenheid (eenheden) hetzij hele eenheid (eenheden) of gedeelten van hele eenheid (eenheden), indien het vet niet kan worden afgesneden	0,5 kg 2 kg
2.4.	Vetweefsel van zoogdieren, in bulk		Met een bemonsteringsapparaat op ten minste drie plaatsen genomen eenheden	0,5 kg
3.	Slachtafval van zoogdieren			
3.1.	Lever, vers, gekoeld, bevroren		Hele lever(s) of deel van lever	0,4 kg

	Productindeling (1)	Voorbeelden	Aard van te nemen primair monster	Minimumgrootte van elk laboratoriummonster
3.2.	Nieren, vers, gekoeld, bevroren		Eén of beide nieren, van één of twee dieren	0,2 kg
3.3.	Hart, vers, gekoeld, bevroren		Hele hart(en) of een hartkamer wanneer die groot is	0,4 kg
3.4.	Overig slachtafval, vers, gekoeld, bevroren		Deel of hele eenheid van een of meer dieren of een dwarsdoorsnede van het bevroren bulkproduct	0,5 kg
4.	Slachtpluimvee *NB:* Om de maximumresidugehalten van in vet oplosbare bestrijdingsmiddelen te doen naleven, moeten monsters worden genomen overeenkomstig deel 5 hieronder			
4.1.	Vogel, groot karkas > 2 kg	Kalkoen, gans, haan, kapoen, eend	Bovenpoten, hele poten en ander donker vlees	0,5 kg, na verwijdering van huid en beenderen
4.2.	Vogel, middelgroot karkas 500 g-2 kg	Kip, parelhoen, kuiken	Bovenpoten, hele poten of ander donker vlees van ten minste drie vogels	0,5 kg, na verwijdering van huid en beenderen
4.3.	Vogel, klein karkas < 500 g	Kwartel, duif	Karkassen van ten minste zes vogels	0,2 kg spierweefsel
4.4.	Delen van vogels, vers, gekoeld, bevroren, verpakt voor detail- of groothandel	Hele poten, kwarten, borsten en vleugels	Verpakte eenheden of afzonderlijke eenheden	0,5 kg, na verwijdering van huid en beenderen
5.	Vet van pluimvee, met inbegrip van vet van karkassen *NB:* Monsters van vet, genomen zoals beschreven in de delen 5.1 en 5.2, mogen worden gebruikt om te bepalen of voor het vet, of het hele product, aan de overeenkomstige maximumresidugehalten is voldaan.			
5.1.	Vogels, bij de slacht, heel of gedeeltelijk karkas	Kippen, kalkoenen	Eenheden van buikvet van ten minste drie vogels	0,5 kg
5.2.	Delen van vlees van vogels	Hele poten, borstspier	hetzij zichtbaar vet, afgesneden van de eenheid (eenheden) hetzij hele eenheid (eenheden) of gedeelten van hele eenheid (eenheden), indien het vet niet kan worden afgesneden	0,5 kg 2 kg
5.3.	Vetweefsel van vogels, in bulk		Met een bemonsteringsapparaat op ten minste drie plaatsen genomen eenheden	0,5 kg

	Productindeling (1)	Voorbeelden	Aard van te nemen primair monster	Minimumgrootte van elk laboratoriummonster
6.	Slachtafval van pluimvee			
6.1.	Eetbaar slachtafval van vogels met uitzondering van lever van ganzen en eenden en soortgelijke hoogwaardige producten		Eenheden van ten minste zes vogels of een aselect monster uit een recipiënt	0,2 kg
6.2.	Lever van ganzen en eenden en soortgelijke hoogwaardige producten		Eenheid van één vogel of recipiënt	0,05 kg
Verwerkte levensmiddelen van dierlijke oorsprong				
7.	Secundaire levensmiddelen van dierlijke oorsprong, gedroogd vlees. Afgeleide eetbare producten van dierlijke oorsprong, verwerkte dierlijke vetten, inclusief uitgesmolten of geëxtraheerd vet. Geproduceerde levensmiddelen (een enkel ingrediënt) van dierlijke oorsprong, met of zonder verpakkingsmedium of ingrediënten in kleine hoeveelheden, bijvoorbeeld smaakstoffen, kruiderijen en specerijen, en die normaal voorverpakt zijn en klaar voor consumptie, al dan niet gekookt. Geproduceerde levensmiddelen (meerdere ingrediënten) van dierlijke oorsprong, hieronder vallen ook levensmiddelen met meerdere ingrediënten van zowel plantaardige als dierlijke oorsprong, voorzover het (de) ingrediënt(en) van dierlijke oorsprong overheerst (overheersen)			
7.1.	Zoogdier of vogel, fijngemalen, gekookte, ingeblikte, gedroogde, uitgesmolten of anderszins verwerkte producten, met inbegrip van producten met meerdere ingrediënten	Ham, worst, gehakt vlees, kippenpastei	Verpakte eenheden, of een representatief monster uit een recipiënt of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden (met inbegrip van eventuele sappen)	0,5 kg of 2 kg bij vetgehalte van < 5 %

(1) EG-indeling van levensmiddelen: bijlage I bij Richtlijn 86/362/EEG en bijlage I bij Richtlijn 86/363/EEG, beide gewijzigd bij Richtlijn 93/57/EG (PB L 211 van 23.8.1993, blz. 1), en bijlage I bij Richtlijn 90/642/EG, gewijzigd bij Richtlijn 95/38/EG (PB L 197 van 22.8.1995, blz. 14).

Tabel 4

Plantaardige producten: beschrijving van primaire monsters en minimumgrootte van laboratoriummonsters

	Productindeling (1)	Voorbeelden	Aard van te nemen primair monster	Minimumgrootte van elk laboratoriummonster
Primaire levensmiddelen van plantaardige oorsprong				
1.	Alle soorten vers fruit. Alle soorten verse groenten, met inbegrip van aardappelen en suikerbieten, doch met uitzondering van kruiden			
1.1	Kleine verse producten, eenheden doorgaans < 25 g	Bessen, erwten, olijven	Hele eenheden, of verpakkingen, of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden	1 kg
1.2.	Middelgrote verse producten, eenheden doorgaans 25-250 g	Appelen, sinaasappelen	Hele eenheden	1 kg (ten minste tien eenheden)
1.3.	Grote verse producten, eenheden doorgaans > 250 g	Kool, komkommer, druiven (trossen)	Hele eenheden	2 kg (ten minste vijf eenheden)

	Productindeling [1]	Voorbeelden	Aard van te nemen primair monster	Minimumgrootte van elk laboratoriummonster
2.	Peulvruchten	Bonen, gedroogd, erwten, gedroogd		1 kg
	Granen	Rijst, tarwe		1 kg
	Noten	Met uitzondering van kokosnoten		1 kg
		Kokosnoten		vijf eenheden
	Oliezaden	Pindanoten		0,5 kg
	Zaden voor drank en zoetigheid	Koffiebonen		0,5 kg
3.	Kruiden	Verse peterselie	Hele eenheden	0,5 kg
		Andere, vers		0,2 kg
	(*voor gedroogde kruiden zie deel 4 van deze tabel*)			
	Specerijen	Gedroogd	Hele eenheden of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden	0,1 kg

Verwerkte levensmiddelen van plantaardige oorsprong

4.	Secundaire levensmiddelen van plantaardige oorsprong, gedroogd fruit, groenten, kruiden, hop, gemalen graanproducten. Afgeleide producten van plantaardige oorsprong, thee, kruidenthee, plantaardige oliën, sappen, en diverse producten, bijvoorbeeld verwerkte olijven en citruspulp. Geproduceerde levensmiddelen (een enkel ingrediënt) van plantaardige oorsprong, met of zonder verpakkingsmedium of ingrediënten in kleine hoeveelheden, bijvoorbeeld smaakstoffen, kruiderijen en specerijen, en die normaal voorverpakt zijn en klaar voor consumptie, al dan niet gekookt. Geproduceerde levensmiddelen (meerdere ingrediënten) van plantaardige oorsprong, met inbegrip van producten met ingrediënten van dierlijke oorsprong waarbij het (de) ingrediënt(en) van plantaardige oorsprong overheerst (overheersen), broodsoorten en andere gekookte graanproducten.			
4.1.	Producten met een hoge eenheidswaarde		Verpakkingen of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden	0,1 kg [2]
4.2.	Vaste producten van klein volume	Hop, thee, kruidenthee	Verpakte eenheden of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden	0,2 kg
4.3.	Andere vaste producten	Brood, meel, gedroogd fruit	Verpakkingen of andere complete eenheden of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden	0,5 kg
4.4.	Vloeibare producten	Plantaardige oliën, sappen	Verpakte eenheden of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden	0,5 l of 0,5 kg

[1] EG-indeling van levensmiddelen: bijlage I bij Richtlijn 86/362/EEG en bijlage I bij Richtlijn 86/363/EEG, beide gewijzigd bij Richtlijn 93/57/EG (PB L 211 van 23.8.1993, blz. 1), en bijlage I bij Richtlijn 90/642/EG, gewijzigd bij Richtlijn 95/38/EG (PB L 197 van 22.8.1995, blz. 14).

[2] Van een product met uitzonderlijk hoge waarde mag een kleiner laboratoriummonster genomen worden, maar de reden hiervoor moet in het bemonsteringsrapport worden vermeld.

Tabel 5

Eieren en zuivelproducten: beschrijving van primaire monsters en minimumgrootte van laboratoriummonsters

	Productindeling [1]	Voorbeelden	Aard van te nemen primair monster	Minimumgrootte van elk laboratoriummonster
Primaire levensmiddelen van dierlijke oorsprong				
1.	Pluimvee-eieren			
1.1	Eieren, met uitzondering van kwarteleieren en soortgelijke eieren		Hele eieren	12 hele kippeneieren, 6 hele ganzen- of eendeneieren
1.2.	Eieren, kwarteleieren en soortgelijke eieren		Hele eieren	24 hele eieren
2.	Melk		Hele eenheden of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheden	0,5 l
Verwerkte levensmiddelen van dierlijke oorsprong				
3.	Secundaire levensmiddelen van dierlijke oorsprong, secundaire melkproducten, bijvoorbeeld afgeroomde melk, gecondenseerde melk en melkpoeder. Afgeleide eetbare producten van dierlijke oorsprong, melkvet, afgeleide melkproducten, bijvoorbeeld boter, boterolie, room, roompoeder, caseïne, enz. Geproduceerde levensmiddelen (een enkel ingrediënt) van dierlijke oorsprong, melkproducten, bijvoorbeel dyoghurt, kaas. Geproduceerde levensmiddelen (meerdere ingrediënten) van dierlijke oorsprong, melkproducten (met inbegrip van producten met ingrediënten van plantaardige oorsprong waarbij het (de) ingrediënt(en) van dierlijke oorsprong overheerst (overheersen)), bijvoorbeeld bewerkte kaas, kaasbereidingen, gearomatiseerde yoghurt, gezoete gecondenseerde melk			
3.1.	Vloeibare melk, melkpoeder, gecondenseerde melk en gecondenseerde room, roomijs, room, yoghurt		Verpakte eenheid (eenheden) of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheid (eenheden)	0,5 l (vloeibaar) of 0,5 kg (vast)
	i) Gecondenseerde melk en gecondenseerde room in bulk moeten voor de monsterneming grondig worden gemengd; aan de zijden en de bodem van de recipiënten vastklevend materiaal moet losgemaakt en goed geroerd worden. Hiervoor wordt ongeveer 2 tot 3 liter genomen en nogmaals goed geroerd voordat het laboratoriummonster genomen wordt. ii) Melkpoeder in bulk moet aseptisch worden bemonsterd, met behulp van een droge cilinder met schroefboor die met een gelijkmatige snelheid in de poeder wordt gestoken. iii) Room in bulk moet vóór de monsterneming grondig met een stamper worden gemengd, maar schuimen, kloppen en roeren moeten worden vermeden.			
3.2.	Boter en boterolie	Boter, weiboter, vetarme pasta's met botervet, watervrije boterolie, watervrij melkvet	Hele verpakte eenheid (eenheden) of delen daarvan of met een bemonsteringsapparaat genomen eenheid (eenheden)	0,2 kg of 0,2 l

	Productindeling [1]	Voorbeelden	Aard van te nemen primair monster	Minimumgrootte van elk laboratoriummonster
3.3.	Kaas, met inbegrip van bewerkte kaas			
	Eenheden van 0,3 kg of meer		Hele eenheid (eenheden) of met een bemonsteringsapparaat gesneden eenheid (eenheden)	0,5 kg
	Eenheden < 0,3 kg			0,3 kg
	NB: Ronde kaas moet worden bemonsterd door middel van twee sneden vanuit het midden. Rechthoekige kaas moet worden bemonsterd door middel van twee sneden parallel aan de zijden.			
3.4.	Vloeibare, bevroren of gedroogde eiproducten		Aseptisch met een bemonsteringsapparaat genomen eenheid (eenheden)	0,5 kg

[1] EG-indeling van levensmiddelen: bijlage I bij Richtlijn 86/362/EEG en bijlage I bij Richtlijn 86/363/EEG, beide gewijzigd bij Richtlijn 93/57/EG (PB L 211 van 23.8.1993, blz. 1), en bijlage I bij Richtlijn 90/642/EG, gewijzigd bij Richtlijn 95/38/EG (PB L 197 van 22.8.1995, blz. 14).

4.4. **Bereiding van het laboratoriummonster**

Wanneer het bulkmonster groter is dan voor een laboratoriummonster is vereist, moet het in stukken worden verdeeld om een representatief gedeelte te verkrijgen. Het gebruik van een bemonsteringsapparaat is toegestaan, evenals vierendelen of een andere geschikte verkleiningsmethode, maar eenheden van verse plantaardige producten of hele eieren mogen niet in stukken worden gesneden of gebroken. Indien vereist moeten in dit stadium veelvoudige laboratoriummonsters worden genomen of kunnen veelvoudige laboratoriummonsters worden aangemaakt door middel van de hierboven beschreven alternatieve procedure. De voor laboratoriummonsters vereiste minimumgrootte is aangegeven in de tabellen 3, 4 en 5.

4.5. **Bemonsteringsrapport**

De monsternemer moet een bemonsteringsrapport opstellen waarin zijn vermeld: aard en herkomst van de partij, eigenaar, leverancier of vervoerder van de partij, datum en plaats van bemonstering, en eventuele andere relevante informatie. Elke afwijking van de aanbevolen bemonsteringsmethode moet worden geregistreerd. Een ondertekende kopie van het rapport moet bij elk laboratoriummonster worden gevoegd en de monsternemer moet een kopie in zijn bezit houden. Een kopie van het bemonsteringsrapport moet aan de eigenaar van de partij of aan diens vertegenwoordiger worden gegeven, ongeacht of hij/zij een laboratoriummonster moet ontvangen. Wanneer bemonsteringsrapporten in de vorm van een computerbestand worden opgesteld, moeten deze naar dezelfde ontvangers worden gestuurd en moet een vergelijkbare controleerbare auditprocedure worden gevolgd.

4.6. **Verpakking en transport van het laboratoriummonster**

Het laboratoriummonster moet in een schoon, inert recipiënt worden gedaan die afdoende bescherming biedt tegen verontreiniging, beschadiging en lekverlies. De recipiënt moet verzegeld en zorgvuldig geëtiketteerd worden en het bemonsteringsrapport moet worden aangehecht. Bij gebruik van een barcode wordt aanbevolen ook de alfanumerieke informatie te verstrekken. Het monster moet zo snel mogelijk naar het laboratorium worden gebracht. Bederf tijdens het vervoer moet worden vermeden. Verse monsters moeten bijvoorbeeld koel worden gehouden en bevroren monsters moeten bevroren blijven. Monsters van vlees en slachtpluimvee moeten vóór verzending worden ingevroren, tenzij ze naar het laboratorium worden vervoerd voordat bederf kan optreden.

4.7. **Bereiding van het analysemonster**

Het laboratoriummonster moet een uniek identificatienummer krijgen dat samen met de datum van ontvangst en de grootte van het monster in het bemonsteringsrapport opgenomen moet worden. Het deel van het te analyseren product [1] [2], d.i. het analysemonster, moet zo snel mogelijk worden genomen. Wanneer bij de berekening van het residugehalte ook rekening moet worden gehouden met de niet-geanalyseerde delen [12], moet het gewicht van die delen worden geregistreerd.

4.8. **Bereiding en opslag van de analyseportie**

Het analysemonster moet, in voorkomend geval, in stukken gesneden en goed gemengd worden zodat representatieve analyseporties kunnen worden genomen. De grootte van de analyseportie varieert naar gelang van de analyseprocedure en de efficiëntie van het mengen. De methoden voor het in stukken snijden en mengen moeten

[1] EG-indeling van levensmiddelen: bijlage I bij Richtlijn 86/362/EEG en bijlage I bij Richtlijn 86/363/EEG, beide gewijzigd bij Richtlijn 93/57/EG (PB L 211 van 23.8.1993, blz. 1), en bijlage I bij Richtlijn 90/642/EG, gewijzigd bij Richtlijn 95/38/EG (PB L 197 van 22.8.1995, blz. 14).

[2] Deel van producten waarvoor maximumgehalten gelden: bijlage I bij Richtlijn 90/642/EEG, gewijzigd bij Richtlijn 93/58/EEG (PB L 211 van 23.8.1993, blz. 6).

[12] De pitten van steenvruchten worden bijvoorbeeld niet geanalyseerd maar het residugehalte wordt berekend in de veronderstelling dat de vruchten pitten bevatten die echter geen residu bevatten. Zie voetnoot 2.

worden geregistreerd en mogen de in het analysemonster aanwezige residuen niet beïnvloeden. In voorkomend geval moet het analysemonster onder speciale omstandigheden worden bereid, bijvoorbeeld bij temperaturen onder nul, teneinde nadelige effecten tot een minimum te beperken. Wanneer de verwerking een nadelige invloed kan hebben op residuen en er geen praktische alternatieve procedures beschikbaar zijn, mag de analyseportie uit hele eenheden bestaan of uit segmenten van hele eenheden. Wanneer de analyseportie bijgevolg slechts uit enkele eenheden of segmenten bestaat, is zij waarschijnlijk niet representatief voor het analysemonster en moeten voldoende identieke porties worden geanalyseerd om de onzekerheid van de gemiddelde waarde aan te geven. Indien analyseporties in afwachting van analyse moeten worden opgeslagen, moeten methode en duur van de opslag zodanig zijn dat het aanwezige residugehalte niet wordt beïnvloed. Indien nodig moeten extra porties worden genomen voor herhaling en bevestiging van de analyse.

4.9. **Schematische voorstelling**

Een schematische voorstelling van de hierboven beschreven bemonsteringsprocedures is opgenomen in het document waarnaar wordt verwezen in voetnoot 8 op bladzijde 30.

5. CRITERIA VOOR BEPALING VAN DE CONFORMITEIT

Analyseresultaten moeten worden verkregen voor een of meer uit de partij genomen laboratoriummonsters die in een voor analyse geschikte toestand ontvangen zijn. De resultaten moeten worden ondersteund door aanvaardbare gegevens over kwaliteitscontroles ([13]). De resultaten hoeven niet te worden gecorrigeerd voor terugwinning. Wanneer blijkt dat een residu een maximumresidugehalte overschrijdt, moet de identiteit van dit residu worden bevestigd en moet de concentratie worden geverifieerd door middel van een analyse van een of meer extra porties die genomen zijn van het (de) originele laboratoriummonster(s).

Het maximumresidugehalte is van toepassing op het bulkmonster.

De partij voldoet aan een maximumresidugehalte wanneer het maximumresidugehalte niet overschreden wordt door het resultaat van de analyse.

Wanneer de resultaten van het bulkmonster het maximumresidugehalte overschrijden, moet bij het besluit dat de partij niet conform is, rekening gehouden worden met:

i) de met een of meer laboratoriummonsters verkregen resultaten, indien van toepassing, en

ii) de nauwkeurigheid en juistheid van de analyse, zoals aangegeven in de ondersteunende gegevens over kwaliteitscontroles.

([13]) Kwaliteitscontroleprocedures voor analyse van residuen van bestrijdingsmiddelen. Document SANCO/3103/2000. Wijzigingen zijn te vinden op de website van de Commissie.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD
van 12 juli 2002
betreffende de aanpassing van deel III en deel VIII van de gemeenschappelijke instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten

(2002/585/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 789/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures voor de behandeling van visumaanvragen [1],

Gezien het initiatief van het Koninkrijk België en het Koninkrijk Spanje,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De behandeling van visumaanvragen die door reisagentschappen worden ingediend bij de diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten, moet zoveel mogelijk worden geharmoniseerd teneinde het risico van „visumshopping" en misbruik van procedures te verminderen.

(2) De gemeenschappelijke instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten moeten worden aangevuld met meer gedetailleerde voorschriften inzake de wijze van, en het toezicht op, de samenwerking tussen administratiebureaus, plaatselijke reisagentschappen en pakketreisorganisatoren bij de behandeling van visumaanvragen die worden ingediend bij de diplomatieke en consulaire beroepsposten van de lidstaten.

(3) Met de vaststelling van de voorwaarden voor samenwerking met de reisagentschappen wordt niet beoogd de onderlinge vrije mededinging te belemmeren, maar uitsluitend de voorwaarden vast te stellen waaronder de diplomatieke en consulaire posten bij de behandeling van visumaanvragen met de reisagentschappen kunnen samenwerken.

(4) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is deze beschikking niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken. Aangezien deze beschikking ertoe strekt het Schengenacquis uit te werken uit hoofde van de bepalingen van titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken, overeenkomstig artikel 5 van genoemd protocol, binnen een termijn van zes maanden na de vaststelling van deze beschikking door de Raad of deze in zijn nationale wetgeving zal worden omgezet.

(5) Ten aanzien van de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen houdt deze beschikking een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis op het gebied van visa omschreven in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis [2].

(6) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, nemen deze lidstaten niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is deze beschikking derhalve voor hen niet bindend noch op hen van toepassing,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

In deel III, punt 4, van de gemeenschappelijke instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Deel VIII, punt 5, bevat nadere regels betreffende de visumaanvragen die door administratiebureaus, reisagentschappen, reisorganisatoren en hun wederverkopers worden verzorgd.".

[1] PB L 116 van 26.4.2001, blz. 2.

[2] PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

Artikel 2

Aan deel VIII van de gemeenschappelijke instructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten wordt het volgende hoofdstuk toegevoegd:

„5. **Visumaanvragen verzorgd door administratiebureaus, reisagentschappen en reisorganisatoren**

Aanvragen met de mogelijkheid van een persoonlijk onderhoud zijn de norm in verband met visa. Niettemin bestaat de mogelijkheid daarvan af te wijken in gevallen waarin er geen gerede twijfel bestaat omtrent de goede trouw, het reismotief of de werkelijke bedoeling om naar het land van herkomst terug te keren, en een bekende en solvabele organisator van groepsreizen aan de diplomatieke en consulaire post de nodige documentatie overlegt en op een redelijk betrouwbare wijze instaat voor de goede trouw, het reismotief en de werkelijke bedoeling terug te keren (zie deel III, punt 4).

Dat administratiebureaus, reisagentschappen en reisorganisatoren en hun wederverkopers als gemachtigde tussenpersonen van de aanvrager optreden, is een veel voorkomende en nuttige praktijk, met name in landen met een groot grondgebied. Deze commerciële bemiddelaars beantwoorden niet aan een uniforme omschrijving omdat zij zich niet in dezelfde mate binden tegenover de cliënten voor wie zij de visumaanvraag verzorgen; derhalve is de van hen vereiste solvabiliteit en betrouwbaarheid in beginsel recht evenredig aan de mate waarin zij betrokken zijn bij de algehele planning van de reis, logies, ziekte- en reisverzekering en de terugkeer te hunnen laste naar het land van herkomst.

5.1. *Wijzen van bemiddeling*

a) De meest eenvoudige vorm van bemiddeling is die van een administratiebureau, waarbij de dienstverlening zich beperkt tot het namens de cliënt overleggen van de identiteitsdocumenten en andere bewijsstukken.

b) Een tweede vorm van commerciële bemiddeling is die van vervoersagentschappen of plaatselijk actieve reisagentschappen, die soms gelieerd zijn aan, al dan niet nationale, luchtvaartmaatschappijen die geregelde of niet-geregelde passagiersluchtdiensten onderhouden. De dienstverlening aan de cliënt omvat het overleggen van de vereiste documenten evenals, in voorkomend geval, de verkoop van de tickets en de hotelreserveringen.

c) Een derde vorm van bemiddeling is die van de reisorganisator of touroperator, een natuurlijke of rechtspersoon die op niet-incidentele basis pakketreizen organiseert (voorbereiding van de reisdocumenten, vervoer, logies, andere toeristische diensten, ziekte- en reisverzekering, binnenlandse verplaatsingen enz.), dergelijke pakketreizen verkoopt of deze rechtstreeks dan wel via een wederverkoper of een reisagentschap waarmee een contractuele band bestaat, te koop aanbiedt.

Tegenover de reisorganisator of de wederverkoper van de pakketreis is de visumaanvrager slechts de gebruiker van het reisarrangement waarvan de verzorging van de visumaanvraag deel uitmaakt. Deze derde gecompliceerde vorm van bemiddeling kent een veelheid van fasen en facetten die aan een objectieve controle kunnen worden onderworpen: de bedrijfsadministratie, het beheer, het daadwerkelijk plaatsvinden van de reis en de bestemming ervan, de logiesverstrekkers en de geplande groepsgewijze aankomsten en vertrekken.

5.2. *Harmonisatie van de samenwerking met de administratiebureaus, reisagentschappen, reisorganisatoren en hun wederverkopers*

a) Alle in eenzelfde stad gevestigde diplomatieke en consulaire posten beijveren zich om op lokaal niveau tot een geharmoniseerde toepassing te komen van de onderstaande richtsnoeren naargelang de vorm van de door de bureaus of agentschappen aangeboden bemiddeling. Elke diplomatieke of consulaire post besluit zelf al dan niet met agentschappen samen te werken, maar moet de accreditatie te allen tijde kunnen intrekken

wanneer de ervaring en het belang van een gemeenschappelijk visumbeleid dat gebiedt. Een diplomatieke of consulaire post die besluit samen te werken met een agentschap moet zich houden aan de in dit hoofdstuk vastgelegde werkwijzen en procedures.

— De consulaire posten van de lidstaten gaan bijzonder zorgvuldig te werk en werken nauw samen bij de beoordeling en accreditatie (bij wijze van uitzondering) van administratiebureaus. Hun visumaanvragen worden nauwgezet bestudeerd, en de bewijsstukken van de visumaanvrager zelf en de documenten ter staving van de vergunning en de inschrijving van het administratiebureau in het handelsregister worden in alle gevallen gecontroleerd.

— Bij de beoordeling van visumaanvragen die worden voorgelegd door vervoersagentschappen of plaatselijk actieve reisagentschappen wordt meer in het bijzonder aandacht besteed aan de omstandigheden van de aanvrager en de verificatie, van de bewijsstukken, voor elke aanvrager afzonderlijk. De consulaire posten werken nauw samen en verscherpen elk voor zich hun maatregelen om onregelmatigheden bij de agentschappen en bij de vervoersmaatschappijen zelf op te sporen; ter versterking van die maatregelen rapporteren zij in het kader van de plaatselijke en regionale consulaire samenwerking de door die agentschappen gepleegde onregelmatigheden.

— Voor de accreditatie van reisorganisatoren en hun wederverkopers wordt onder andere rekening gehouden met de volgende criteria: de geldende vergunning, de inschrijving in het handelsregister, de vennootschapsstatuten, de contracten met de banken waarmee wordt gewerkt, de geactualiseerde contracten met communautaire aanbieders van toeristische diensten in welke contracten alle onderdelen van de pakketreis moeten zijn geregeld (logies en andere pakketreisdiensten), de contracten met de luchtvaartmaatschappijen die moeten voorzien in heenreis en gegarandeerde en bevestigde terugreis, en de verplichte ziekte- en reisverzekeringpolissen. De visumaanvragen die door reisagentschappen worden ingediend, moeten zorgvuldig worden bestudeerd.

b) Tegelijkertijd beijveren zij zich in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking voor de harmonisatie van procedures en werkwijzen en van de criteria voor de controle op de activiteiten van administratiebureaus, reisagentschappen en reisorganisatoren (wederverkopers en touroperators). Deze controles moeten ten minste omvatten: verificatie, op enig moment, van de accreditatiedocumenten, steekproefsgewijze persoonlijk of telefonisch onderhoud met de aanvragers zelf, verificatie van reizen en logies en, voorzover mogelijk, verificatie, op basis van documenten, van de groepsgewijze terugkeer.

c) Er moet een intensieve uitwisseling plaatsvinden van relevante informatie over het functioneren van administratiebureaus, reisagentschappen en reisorganisatoren (wederverkopers en touroperators): kennisgeving van ontdekte onregelmatigheden, regelmatige uitwisseling betreffende geweigerde visa, mededeling van ontdekte vormen van reisdocumentfraude of het niet plaatsvinden van de geplande reis. Tijdens de in het kader van de gemeenschappelijke consulaire samenwerking georganiseerde geregelde vergaderingen dient de samenwerking met de administratiebureaus, reisagentschappen en reisorganisatoren (wederverkopers en touroperators) te worden besproken.

d) In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking worden lijsten uitgewisseld van de administratiebureaus, reisagentschappen en reisorganisatoren (wederverkopers en touroperators) die bij elke diplomatieke of consulaire post zijn geaccrediteerd of waarvan de accreditatie wordt ingetrokken (in dit laatste geval worden de redenen vermeld).

e) De administratiebureaus, reisagentschappen en reisorganisatoren (wederverkopers en touroperators) moeten aan de diplomatieke en consulaire posten waarbij zij zijn geaccrediteerd, de gegevens mededelen van één of meer vertegenwoordigers die gemachtigd zijn om de dossiers van de visumaanvragen over te leggen."

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 12 juli 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

T. PEDERSEN

BESCHIKKING VAN DE RAAD
van 12 juli 2002
betreffende de aanpassing van deel VI van de gemeenschappelijke visuminstructies

(2002/586/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 789/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures voor de behandeling van visumaanvragen [1],

Gezien het initiatief van het Koninkrijk Spanje,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De vaststelling van een uniform visummodel, en met name van gemeenschappelijke regels ten aanzien van de technische normen en methoden voor de invulling van het formulier, zijn van essentieel belang voor de harmonisatie van het visumbeleid.

(2) Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel [2], gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 334/2002 [3], stelt aanvullende technische voorschriften voor de beveiliging tegen namaak en vervalsing vast, en voorziet er met name in dat een volgens hoge veiligheidsnormen vervaardigde foto wordt geïntegreerd, zodat deel VI van de gemeenschappelijke visuminstructies moet worden aangepast om bij de invulling van het nieuwe model van de uniforme visumsticker rekening te kunnen houden met deze nieuwe maatregelen.

(3) Verordening (EG) nr. 333/2002 van de Raad [4] stelt een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht vast, waarvan de uitwerking moet voldoen aan bepaalde technische specificaties, die eveneens moeten worden uitgebreid tot elementen en vereisten inzake beveiliging, inclusief strengere normen om vervalsing en namaak te voorkomen; dit betekent dat de gemeenschappelijke visuminstructies moeten worden aangepast aan de voorschriften die uit deze verordening voortvloeien.

(4) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is deze beschikking niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken. Aangezien deze beschikking ertoe strekt voort te bouwen op het Schengenacquis uit hoofde van de bepalingen van titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken, overeenkomstig artikel 5 van genoemd protocol, binnen een termijn van zes maanden na de vaststelling van deze beschikking door de Raad of deze in zijn nationale wetgeving zal worden omgezet.

(5) Ten aanzien van de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen houdt deze beschikking een ontwikkeling in van de bepalingen van het Schengenacquis op het gebied van visa omschreven in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis [5].

(6) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, nemen deze lidstaten niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is deze beschikking derhalve voor hen niet bindend noch op hen van toepassing,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Deel VI van de gemeenschappelijke visuminstructies wordt als volgt gewijzigd:

1. in punt 1.6 wordt de tweede alinea vervangen door:

„Wanneer, wegens het niet erkennen van het reisdocument van de houder, het uniforme model voor een blad wordt gebruikt als visumdrager, kan de consulaire post van afgifte ervoor kiezen hetzelfde formulier te gebruiken om de geldigheid van het visum uit te breiden tot de echtgenoot en minderjarigen die ten laste komen van de houder van het blad, en die hem vergezellen, dan wel afzonderlijke bladen verstrekken voor de houder, zijn echtgenoot en elk van de hem ten laste komende personen en het visum op ieder blad afzonderlijk aanbrengen.

Het paspoortnummer is het serienummer dat op alle of op de meeste bladzijden van het paspoort is gedrukt of door middel van een perforeerstempel is aangebracht.

Het nummer in deze rubriek, wanneer een visum moet worden aangebracht op het uniforme model voor een blad is, in plaats van het paspoortnummer, hetzelfde typografische nummer dat op het blad staat, samengesteld uit zes cijfers, eventueel aangevuld met de letter of letters toegekend aan de lidstaat of groep van lidstaten die het visum afgeeft.";

[1] PB L 116 van 26.4.2001, blz. 2.
[2] PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.
[3] PB L 53 van 23.2.2002, blz. 7.
[4] PB L 53 van 23.2.2002, blz. 4.
[5] PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

2. na punt 1.7 wordt de volgende tekst toegevoegd:

„1.8. *Rubriek „naam en voornaam"*

Het eerste woord van de rubriek „naam", en vervolgens het eerste woord van de rubriek „voornaam", zoals in het paspoort of reisdocument van de visumhouder vermeld, worden hier genoteerd. De diplomatieke of consulaire post controleert of de naam en voornaam die in het paspoort of reisdocument staan en die in zowel in deze rubriek als de automatisch leesbare zone moeten worden genoteerd, identiek zijn aan die in de visumaanvraag.";

3. punt 3 wordt vervangen door:

„3. **Zone voor de foto**

De foto, in kleur, van de houder van het visum moet worden aangebracht op de ruimte die daarvoor is gereserveerd, zoals in de bijlage 8 is aangegeven. Met betrekking tot de in de visumsticker op te nemen foto worden de volgende voorschriften in acht genomen.

Het hoofd, van kin tot kruin, beslaat tussen 70 % en 80 % van de verticale afmeting van de foto.

De minimumresolutie is:

— 300 pixels per inch (ppi), niet-gecomprimeerd, voor een gescande foto;

— 720 dots per inch (dpi) voor een foto in kleurendruk.

Indien er geen foto is, wordt de vermelding „geldig zonder foto" verplicht aangebracht in twee of drie talen (de taal van de lidstaat van afgifte en Engels en Frans). Deze vermelding wordt in principe aangebracht met een printer en bij uitzondering met een specifiek stempel, dat in dat geval ook een deel bestrijkt van de zone in plaatdruk, waarvan de linker- of de rechterzijde de ruimte voor de te integreren foto afbakent.";

4. in punt 5.4 wordt de derde alinea vervangen door:

„Indien het reisdocument niet als geldig is erkend door één of meer lidstaten, dan heeft het visum slechts een territoriaal beperkte geldigheid. De consulaire post van een lidstaat moet het uniforme model voor een blad gebruiken voor het plaatsen van het visum dat wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat niet wordt erkend door de lidstaat die het blad afgeeft. Dit visum heeft slechts een territoriaal beperkte geldigheid.";

5. na punt 5.4 wordt het volgende punt toegevoegd:

„5.5. *Stempel van de diplomatieke of consulaire post van afgifte*

Het stempel van de diplomatieke of consulaire post van afgifte wordt aangebracht in de zone voor opmerkingen, waarbij er in het bijzonder op wordt toegezien dat het stempel zo wordt geplaatst dat de gegevens leesbaar blijven; het stempel moet de rand van de sticker overschrijden en derhalve gedeeltelijk op het blad van het paspoort of reisdocument zelf staan. Alleen wanneer moet worden afgezien van invulling van de automatisch leesbare zone mag het stempel in deze zone worden aangebracht om deze zo onbruikbaar te maken. Voor de afmetingen en de tekst van het stempel en de te gebruiken inkt gelden de regels die terzake door elke lidstaat zijn vastgesteld.

Om hergebruik van een visumsticker die is aangebracht op het uniforme model voor een blad te voorkomen, wordt aan de rechterkant, op het breukvlak tussen de sticker en het blad, de stempel van de consulaire post van afgifte aangebracht, zodanig dat het lezen van de ingevulde rubrieken en gegevens niet wordt bemoeilijkt en de automatisch leesbare zone, indien deze is ingevuld, niet wordt bedrukt.".

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 12 juli 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

T. PEDERSEN

BESCHIKKING VAN DE RAAD
van 12 juli 2002
betreffende de herziening van het gemeenschappelijk handboek

(2002/587/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op Verordening (EG) nr. 790/2001 van de Raad van 24 april 2001 tot verlening van uitvoeringsbevoegdheden aan de Raad met betrekking tot bepaalde gedetailleerde voorschriften en praktische procedures inzake de uitvoering van de controle en de bewaking aan de grenzen [1],

Gezien het initiatief van het Koninkrijk België en het Koninkrijk Zweden,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Bepaalde voorschriften van het gemeenschappelijk handboek [2] die niet meer actueel zijn, moeten worden ingetrokken en andere worden bijgewerkt om ze te doen overeenstemmen met de communautaire bepalingen inzake het recht op het vrije verkeer van de burgers van de Europese Unie, alsmede van onderdanen van staten die partij zijn bij de EER-overeenkomst en onderdanen van de Zwitserse Bondsstaat.

(2) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is deze beschikking niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken. Aangezien deze beschikking ertoe strekt het Schengenacquis uit te werken uit hoofde van de bepalingen van titel IV van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken, overeenkomstig artikel 5 van genoemd protocol, binnen een termijn van zes maanden na de vaststelling van deze beschikking door de Raad of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.

(3) Wat de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen betreft, vormt deze beschikking een verdere ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis die vallen onder artikel 1, punt A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis [3].

(4) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, nemen deze lidstaten niet deel aan de vaststelling van deze beschikking en is deze beschikking derhalve voor hen niet bindend noch op hen van toepassing,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het gemeenschappelijk handboek, deel II, wordt als volgt gewijzigd:

1. punt 1.4.7 wordt vervangen door:

„1.4.7. Specifieke regelingen met betrekking tot de onder het Gemeenschapsrecht vallende personen (burgers van de Europese Unie, onderdanen van de staten die partij zijn bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en onderdanen van de Zwitserse Bondsstaat, alsmede hun familieleden) zijn weergegeven in de punten 6.1.1 tot en met 6.1.4.

Het bepaalde in de punten 1.4.2, 1.4.5 en 1.4.6 geldt tevens voor de burgers van de Europese Unie, onderdanen van de staten die partij zijn bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en onderdanen van de Zwitserse Bondsstaat.

Benevens de in de tweede alinea genoemde bepalingen geldt het bepaalde in de punten 1.4.1 bis, 1.4.3, 1.4.4, 1.4.8 (behoudens het bepaalde in punt 6.1.4) en 1.4.9 tevens voor de familieleden, zowel van burgers van de Europese Unie als van onderdanen van staten die partij zijn bij de overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte en van onderdanen van de Zwitserse Bondsstaat die geen onderdanen van één van deze staten zijn.";

2. punt 2.1.5, tweede streepje, komt als volgt te luiden:

„— in de grensoverschrijdingsdocumenten van onderdanen van Andorra, Malta, Monaco, San Marino en Zwitserland;";

3. punt 3.3.1 vervalt;

[1] PB L 116 van 26.4.2001, blz. 5.
[2] Bedoeld in bijlage A bij Beschikking 1999/435/EG van de Raad onder SCH/COM-Ex(99) 13 (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 1).
[3] PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

4. de nummering in punt 3.3 wordt als volgt gewijzigd:

   De huidige punten 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.6, 3.3.7 en 3.3.8 worden de punten: 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.6 en 3.3.7;

5. de tweede alinea van het nieuwe punt 3.3.1.3, onder c), wordt vervangen door:

   „Ten aanzien van de controle op deze … passagiers is het bepaalde in punt 3.3.1.3, onder b), … van toepassing.";

6. het nieuwe punt 3.3.1 wordt vervangen door:

   „3.3.1. De plaats van de personencontrole, inclusief de controle van de door hen medegevoerde handbagage, wordt vastgesteld volgens onderstaande procedure:";

7. de punten 6.8.2 en 6.8.3 vervallen.

Artikel 2

Deze beschikking is van toepassing met ingang van de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten, overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 12 juli 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

T. PEDERSEN

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 11 juli 2002

tot wijziging van Beschikking 1999/466/EG houdende erkenning van de rundveebeslagen in bepaalde lidstaten of regio's van lidstaten als officieel brucellosevrij

(kennisgeving geschied onder nummer C(2002) 2576)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/588/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairrechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ([1]), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 535/2002 van de Commissie ([2]), en met name op bijlage A, deel II, punt 7,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Portugal heeft de Commissie in het bezit gesteld van documenten waaruit blijkt dat aan alle in bijlage A, deel II, punt 7, van Richtlijn 64/432/EEG vastgestelde voorwaarden wordt voldaan en dat met name ten minste in de laatste vijf jaar, per 31 december van elk kalenderjaar, meer dan 99,8 % van alle rundveebeslagen op de eilanden Pico, Graciosa, Flores en Corvo (Autonome Regio van de Azoren, Portugal) officieel vrij van runderbrucellose was en dat alle runderen geïdentificeerd worden overeenkomstig de communautaire wetgeving.

(2) De betrokken eilanden moeten derhalve officieel brucellosevrij worden verklaard overeenkomstig Richtlijn 64/432/EEG.

(3) Beschikking 1999/466/EG van de Commissie ([3]), laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2000/694/EG ([4]), moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(4) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Bijlage II bij Beschikking 1999/466/EG wordt vervangen door de bijlage bij de onderhavige beschikking.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 11 juli 2002.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

([1]) PB 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64.
([2]) PB L 80 van 23.3.2002, blz. 22.
([3]) PB L 181 van 16.7.1999, blz. 34.
([4]) PB L 286 van 11.11.2000, blz. 41.

BIJLAGE

„BIJLAGE II

REGIO'S VAN LIDSTATEN DIE ALS OFFICIEEL VRIJ VAN BRUCELLOSE WORDEN ERKEND

Groot-Brittannië (Verenigd Koninkrijk)

Provincie Bolzano (Italië)

De eilanden Pico, Graciosa, Flores en Corvo (Autonome Regio van de Azoren, Portugal)."